

*“Guds ord
det er vårt arvegods...”*

Alta bedehus 1920

Alta Normisjon

1917-2017

Alta bedehus 2017 - Foto: Hi-Media

Alta Normisjon 100 år!

Siste delen av 1800-tallet og første delen av 1900-tallet var en periode med stor nasjonal vekst og oppvåking på mange ulike samfunnsområder. Slik også innenfor kirke- og kristenliv. Hans Nilsen Hauge og haugianerne la grunnlaget for blant annet et stort engasjement for lekfolk og den alminnelige borger til å engasjere seg i kristent arbeid og forkynnelse.

Indremisjonsselskapet ble dannet i 1868 under navnet Den Norske Lutherstiftelse. Senere ble navnet endret til Det Norske Lutherske Indremisjonsselskap. Fra fusjonen med Santalmisjonen i 2001, har navnet vært Normisjon. Selv om det er 40 år mellom Hans Nielsen Hauges død og stiftelsesåret for Lutherstiftelsen så regnes Hauge og haugianismens lekmannsholdninger som inspiratorer til- og forløpere for Indremisjonsselskapet.

Bevegelsen nådde også vår nordligste landsdel. Senhøsten 1917 ble Bossekop Indremisjonsforening stiftet. I de første årene ble møter, forkynnelse og aktiviteter holdt i hjemmene. Men i 1920 fikk foreningen et staselig, stort og godt bedehus i Bakkeveien.

I hundre år har forkynnelse av Guds ord i regi av Indremisjonsselskapet/Normisjon lydd fra bedehuset og heimer i Bossekop og i Alta. I 100 år har virksomheten hatt søndagsskole, barne- og ungdomsarbeid, kvinneforening, møteaksjoner, bibeltimer, evangeliske aksjoner, misjonsaksjoner, korvirksomhet, basarer,

utlodninger, julemesser og flere andre aktiviteter! Virksomheten på bedehuset i Bakkeveien har vært en stolpe i den kristne virksomheten i Alta disse 100 årene! Den har vært en kulturbærer og samfunnsbygger i altasamfunnet. Tusenvis av timer er lagt ned i frivillig arbeid og innsats for Guds rikes tilstedeværelse og framgang i vårt lokalsamfunn.

Alta Normisjon har valgt å markere foreningens 100-års jubileum på flere måter:

- En jubileumshelg på Alta bedehus. 11.- 12 november.
- Utgivelsen av et jubileumsskrift som ser tilbake i 100 år, tar for seg status i dag og prøver å se framover.

Vi i jubileumsskriftets redaksjonskomite takker alle bidragsyterne som har gjort jubileumsskriftet mulig.

**Gunnar Tangvik, Solveig Andersen og
Ommund Heggheim**

Redaksjonskomiteen i arbeid. Foto: Kristin Østby

Innholdsfortegnelse

1.	Prolog.....	4
2.	I dag.....	6
3.	Hilsen fra lederen.....	7
4.	Alta Indremisjon/Alta Normisjon 100 år i 2017.....	8
5.	Hilsen fra biskop Olav Øygard.....	24
6.	Hilsen fra ordfører Monica Nielsen.....	25
7.	Kunstverket på frontveggen.....	26
8.	Hilsen fra Alta folkehøgskole.....	28
9.	Hilsen fra stiftelsen IMI barnehage.....	29
10.	Hilsen fra Solvang ungdomssenter.....	30
11.	Hilsen fra Willy Gryting.....	32
12.	Hilsen fra Elizabeth Roseveare.....	33
13.	Hilsen fra Ole Gunnar Sæbø.....	35
14.	Glimt fra dagens medlemmer.....	36
15.	Alta Normisjon inn i nye år.....	38
16.	Tabula Gratulatoria	42
17.	Styret i jubileumsåret	42
	Styreledere de siste 50 årene.....	43
	Arbeidere tilknyttet Alta Indremisjon/ Alta Normisjon de siste 50 årene.....	43
18.	Takk fra styret.....	43

1 - Prolog

Av Ingrid Nordstrand

Jesus sa:
Gå ut og gjør alle folk til disipler
og fra nå av er jeg med hver dag.

Han sa:
Ikke frykt - bare gå ut og så
mitt ord skal utføre det jeg vil
og fullføre det jeg sender det til

På hans bud gikk de ut og de sådde
blant torner og tistler ved veien
på steingrunnen i jord -
Guds ord mange trodde.

Stadig fler fulgte kallet og gikk
for han hadde sagt alle - alle må høre
kom - bare kom
i mitt hus er det rom

Og budskapet går over jord
Og det når til Norge i nord-
Åndens tolk til vårt folk-
jordens lys og salt overalt-

Karrig var grunnen, trassig dens skjød-
på vannene kastet de ofte sitt brød,
men ordet kom ikke tomt tilbake-
Livets brød fikk syndere smake.

Klart klinger Lars Levi Læstadius navn.
I landet her nord ble han til stor gavn-
Folk så sin synd og dens dom med forskrekkelse
Rundt om i bygdene kom det til vekkelse.

Mange andre kom med i Guds virke:
Samemisjonen, Den Lutherske Frikirke,
Frelsesarmeen, Sjømannsmisjonen-
alle var fylt av den samme visjonen.

Få være på vintreet gren og kvist
og bære frukt for den Herre Krist.
På det vintre er også vi en forgrening-
Alta Normisjonsforening.
Nå ser vi tilbake på 100 år
i tjeneste under forskjellige kår.
Vi følger foreningens saga en stund
fra den gang vi startet på karrig grunn.

Hvem var de som trosset mismot og møye
og aldri ga opp denne utmark å pløye?
En rad av navn burde nevnes nå-
i Livets bok vil de alltid stå.
Vi vil ta med bare noen få-
Gud skiller vel knapt mellom små og store
dog minnes vi Wisløff og det han gjorde.

Av Indremisjonen sentralt var han sendt
For kristent arbeid i nord var han tent
Hans planer og strategi ga mening
til dannelse av en misjonsforening.

I 1917 ble denne idèen til virkelighet ved
forkynner Nordsveen
Sogneprest Wåge ble første leder
Smed Fredriksen siden hans stedfortreder
Dannet ble tross forskjellig mening
Bossekop Indremisjonsforening.

Skomaker fru Styff vil vi ikke glemme
for det hun gjorde til arbeidets fremme
Reisende møttes med gjestfrihet
hos henne fant mangt et møte sted
til 1920 et åpent hjem-
Da bygdes huset i Bakkeveien 5.

Det hender vel at det oppstår strid-
egenviljen får råde en tid.

Man glemmer at Vingårdsarbeiderens yrke
er avhengig helt av Guds visdom og styrke,
slik også i Indremisjonens følge
går seilassen frem på skiftende bølge.
Til sine tider i medvinds vær -
noen ganger i storm så svær.

Vår båt er så liten og havet så stort
og mismot og frykt tar tryggheten bort.
Vår båt er så liten men Jesus er sterk
Han selv skal fullende sitt frelsesverk.
Han holder vår hånd og skal selv oss føre
Uten ham kan vi intet gjøre.

Så feirer vi jubileum med glede.
Vi vet at vår Herre er selv til stede.
Derfor frimodig du lille hop
Lån ikke øre til fiendens rop
Guds rike er ikke lagt øde
Han kroner sitt år med grøde.

I medgang og motgang vil han være med
og føre sitt rike videre.

Og om vi vårt eget må miste
Hans løfte står fast til det siste
Hans løfte som sa
Ikke frykt!
Bare arbeid og be!
Og se!
Jeg er med hver dag.

*Ingrid Nordstrand som klokker i Alta kirke.
Foto: KØ-foto*

2 - I dag

Av Andrea Skjetne

Foto: Solveig Andersen

Bedehuset er et gammelt hus.
Du kjenner det når du åpner døra til loftet og går opp den knirkende trappa.
Jeg elsker lukten av gamle hus!

Men gammelhusluften er ikke den eneste duften på bedehuset.
En langt mer betydningsfull duft sitter også i veggene – duften av de helliges bønner.
Jeg kjenner at dette er et hus det har vært bedt i gjennom 100 år.

Noen av mine beste stunder med Far har jeg hatt i dette huset – alene, eller sammen med søsken.

«Dersom to av dere her på jorden blir enige om å be om noe, hva det enn er, skal de få det av min Far i himmelen. For hvor to eller tre er samlet i mitt navn, der er jeg midt iblant dem.»¹

I disse stundene, kjenner jeg også noe annet på bedehuset.

Det er duften av glede og forventning.
Glede over Guds forunderlige, overveldende nåde og forventningen om hva som er tilgjengelig for de som elsker Ham.

Forventningen om forvandling når Gud får lov til å bruke sin vilje på menneskers liv.

Oss, Hans barn, først. Og gjennom oss – Guds kjærlige, forvandlende kraft til alle de barna som enda ikke kjenner sin himmelske Pappa.

Jeg lengter etter at **«Kristi vellukt»**² skal sive ut fra dette huset og fylle byens gater!

Jeg lengter etter å se alle kristne i Alta stå sammen i brann for de fortapte!

Jeg lengter etter den dagen **«alle skal være opplært av Gud»**³!

«Må de alle være ett, slik du, Far, er i meg og jeg i deg. Slik skal også de være i oss, for at verden skal tro at du har sendt meg. Den herligheten du har gitt meg, har jeg gitt dem, for at de skal være ett, slik vi er ett: jeg i dem og du i meg, så de helt og fullt kan være ett. Da skal verden skjønne at du har sendt meg, og at du elsker dem slik du har elsket meg.»⁴

Amen – la det skje, Herre!

I dag!

¹ Matt 18,19-20

² Kor 2,15

³ Joh 6,45

⁴ Joh 17,21-23

3. Hilsen fra lederen

v/ Helge Ludvigsen

Alta Normisjon,- tidligere Alta Indremisjon, fyller 100 år, og vi er fortsatt en oppgående forening. Gjennom disse 100 årene har det vært både oppturer og nedturer, men arbeidet har vært kontinuerlig, og vi kan gratulere oss selv med virksomheten i Alta.

Ved en slik anledning er det naturlig å se både bakover og å sette fokus på hvor vi står i dag. I dag driver vi arbeidet kun med frivillige arbeidere, og foreningen har et styre som organiserer og setter rammene for virksomheten. Vi retter en varm takk til alle som har bidratt til arbeidet i Alta Normisjon, og til de frivillige som fortsatt er med i arbeidet.

Søndagsmøtene har alltid vært kjernen i vårt arbeid. Noen ganger arrangeres disse møtene på den vanlige måten med tale og sang, andre ganger som delekvelder med samtale, og vi avslutter alle møtene med kveldsmat. Fremmøte kan variere stort, - fra 6-7 til over 40 personer på det beste. Talerne på møtene våre er både gjestetalere og lokale krefter.

Tema for dette semesteret er "Levende steiner". Sett i et 100 års perspektiv kan et slikt tema være både oppsummering for foreningen vår og samtidig en påminning om hvilken sammenheng vi er en del av i arbeidet med å bygge Guds rike.

Alta Normisjon identifiserer seg fortsatt med det viktige lekmannsarbeidet i landet vårt, og ser på seg selv som et viktig supplement til det øvrige kristne arbeidet i Alta. Det er vårt ønske og vår bønn at arbeidet i årene fremover vil hvile i Guds hånd og hans ledelse, hvor nå enn veien måtte gå.

4. Alta Indremisjon / Alta

Av Ommund Heggheim

Foto: Idar Mikkelsen

NAVN

Alta Normisjon er 100 år i 2017.

Senhøsten 1917 startet Bossekop indremisjonsforening opp sin virksomhet. Den ble straks innmeldt til Det Norske Lutherske Indremisjonsselskap. Arbeidet og foreningen fikk senere navnet Alta Indremisjon. 1. januar 2001 fusjonerte Det Norske Lutherske Indremisjonsselskap og Den Norske Santalmisjon og tok navnet Normisjon. Fra denne dagen var navnet til foreningen Alta Normisjon. I fortsettelsen bruker jeg navnet Alta Indremisjon fram til og med 2000. Fra 2001 bruker jeg navnet Alta Normisjon.

FORARBEID

Rundt det forrige århundreskiftet var det læstadianismen som preget kristenlivet i Finnmark.

Prost A. Halvorsen skriver slik om 1880 årene:

«Ja like ned til 80-årene i forrige aarhundre besøktes ikke Finnmarkens landdistrikter av andre lægprædikanter....

Men disse læstadianske prædikanter blev også – trods de feil der hefter ved deres lære og virksomhet – til Herrens store velsignelse».

Rundt 1890 starter flere organisasjoner og kirkesamfunn opp virksomhet i Finnmark: Finnemisjonen (Samemisjonen), Den lutherske Frikirke, Frelsesarmeen, Den Indre Sjømannsmisjonen og flere.

I denne perioden var det store vekkelser i Finnmark. Særlig i Talvik var det en stor vekkelse som preget bygda sterkt.

I kjølvannet av denne vekkelser ble den første indremisjonsforeningen stiftet i i Talvik 1887. Den fikk navnet «Talvik Indremisjonsforening». Dette gav opptakten til at flere bygder rundt Altafjorden og i Vest-Finnmark startet egne foreninger. 3. oktober 1892 får vi starten til den første kretsdannelsen da «Vest-Finnmark fællesforening for den indre mission» ble stiftet.

Dette indremisjonsarbeidet var ikke tilsluttet verken Det Norsk Lutherske Indremisjonsselskap eller Vestlandske Indremisjonsforbund. Det var en frittstående indremisjonsforening. Den var i sterk grad avhengig av interesserte prester. Prost Halvorsen skriver om disse foreningene:

«Men indremissionsarbeidet møtte på stort fiendskap fra enkelte hold og fandt så liten støtte, at fællesforeningen syknet hen og tilsidst døde, og lokalforeningene med den. Det var vel omkring 1899».

Normisjon 100 år i 2017

Etter dette var det stille på indremisjons-fronten en 7-8 år. Vi registrerer lite før i 1906 og 1907. I disse årene har Altaområdet besøk fra begge våre indremisjoner.

I bladet «*For Fattig og Rik*» som ble utgitt av Indremisjonsselskapet, finner vi sterke reiseskildringer fra ulike predikantbesøk. Reiseskildringene i bladet fortsetter i flere år.

Fra 1912 får vi detaljerte reisebeskrivelser fra predikant Hans Stavenes. Vi kan følge han fra sted til sted i hele Vest-Finnmark: Hammerfest, Sørøya, Høneby, Kåfjord i Alta, Kvænvik, Bossekop, Elvebakken og Tverrelvdalen. I disse reisebeskrivelsene møter vi mennesker fra de ulike lokalsamfunn, beskrivelse av leve- og samfunnsforhold og ikke minst: En situasjonsrapport om den kristne status.

I Bossekop har han valgt markedstiden i november for sin virksomhet. Hans Stavenes forteller:

«Et passende lokale er vanskelig å oppdrive på markedsplassen. Sognepresten tilbød oss kirken, men han og flere mente den laa for langt borte. Paa henvendelse til lensmannen fik vi løfte om kommunelokale».

For å låne dette av ordføreren måtte han love å vise:

«lysbilleder og halvdelen av inntægten skulde tilfalde stedets tuberkulose-forening. Vi hadde omtrent tredive mennesker hver aften».

Om Tverrelvdalen sier han:

«Tverrelvdalen er et av de lysende punkter i Finnmarken hvor det kristelige liv pulseres slik at de besøkende faar nyt mot og varme til fortsatt arbeid».

Nå begynner Indremisjonsselskapets sentrale ledelse å interessere seg for Finnmark. Generalsekretær Johan M Wisløff var den store organisasjonsbyggeren på denne tida. I 1913 foretok han sin første reise til Finnmark. Denne reisen er nøye og detaljert omtalt i flere nummer av «*For Fattig og Rik*».

Her får vi vite at Indremisjonsselskapet startet predikantvirksomhet i 1906, men han innrømmer og:

«Finnmarken er det eneste amt i landet hvor der ikke findes noget organiseret indremisjonsarbeide».

Wisløff besøker hele Finnmark, fra Vadsø i øst og til Alta i vest. Han gjør seg mange og grundige vurderinger om Finnmark og om den kristne situasjonen i fylket.

Han konkluderer slik:

«Det var i sandhet et mørkt billede som opprulledes for mig av Finnmarken. Jeg forstod snart at de forholdsvis lyse udsikter i Alten var ganske enestående for Finnmarken. Alten staar i saa henseende ganske i en særstilling».

I Alta og Talvik hadde han møtt indremisjonsforeninger i Kåfjord, Tverrelvdalen, Talvik og Kviby. På sin reise fikk han være med på å danne «*Indremisjonsselskapets arbeidsutvalg for Alten og Hammerfest*». Det var flere grunner til at indremisjonsarbeidet stod i en særstilling i Altafjorden:

- Prost A. Halvorsen i Talvik hadde gjort et godt forarbeide på 1890-tallet.
- I Altafjorden var det flere markerte ledere: Emissær og gårdbruker Laurits Mannsverk fra Tverrelvdalen omtales ofte og med stor respekt.

4. Alta Indremisjon / Alta

Kjøpmann Lauritz Heitmann fra Kåfjord var en leder som også ofte blir omtalt og nevnt i rosende vendinger.

I Kviby og på Storekorsnes var det også ledere som preget sitt eget lokalsamfunn og hele Altafjorden.

I sin «Sluttartikkel» fra sin reise trekker Wisløff opp en framtidig strategi for Indremisjonens arbeid i Finnmark. En blir både oppglødd, får tårer i øynene og forstår hvilken brennende iver Wisløff har for Finnmark når han tegner linjene for det videre arbeidet:

«Det vil trenge minst 6 arbeidere deroppe at begynde med ... Selv om disse ikke arbeider det hele aar vil vi trenge 7-8000 kroner aarlig til arbeidet i Finnmark».

I tiden etter dette oppstår det store vekkelse i bygdene i Alta. Laurits Mannsverk skriver slik i 1914:

«Vi feirer virkelig pinsefest i disse tider. Det merkverdige er, at det er ikke bare et sted, men det strækker sig langt ut over Altafjorden. Ja, jeg kan næsten si at hele vestre Altafjorden staar i brand!».

Vi kan og registrere at Indremisjonsselskapet har satt ut i livet den strategien som Wisløff tegnet opp. I årene 1914 og 1915 kan vi lese en rekke både livfulle og spennende «predikantbrev» i «For Fattig og Rik». For øvrig er Wisløff tilbake i Finnmark både i 1917 og 1918.

DANNELSEN AV INDREMISJONSFORENING.

Om virksomheten i Bossekop finner vi relativt lite. Vi ser at det er regelmessige møter ved markedstider, men bortsett fra dette hører vi lite. En får inntrykk av at Bossekop var et

heller tungt sted å drive indremisjonsarbeid. Emissær Nordsveen stod 1915 og 1916 i store vekkelse Nordreisa. Han ble og invitert til å komme til Alta, og våren 1917 kommer han til Bossekop. Han velger Bossekop som møtested, for på Elvebakken er læstadianerne sterke. Han får ikke låne deres forsamlingshus. I Bossekop stilte fru Styff sitt hus til disposisjon for de første møtene. Fru Styff var enke og drev som skomaker i Bakkeveien. Hun bodde der som Oddvar Hermansen bor i dag. Det var et stort hus og passet til samlinger. På folkemunne fikk huset snart navnet «bedehuset».

Det var emissær Nordsveen som tok opp tanken om å danne en indremisjonsforening i Alta. Denne ble startet 18. juni 1917. Foreningens første formann var sokneprest Wåge.

Wåge gikk sterkt imot at den nydanna indremisjonsforeningen skulle slutte seg til Indremisjonsselskapet eller Vest-Finnmark krets av samme organisasjon. Dette vakte strid, og foreningen med Wåge som leder, ble relativt fort lagt ned. Imidlertid ble det fort dannet ny forening. Denne fikk navnet Bossekop Indremisjonsforening, og ble innmeldt i Indremisjonsselskapet før 1917 var omme. Bossekop Indremisjonsforening ble senere til Alta Indremisjon og er nå Alta Normisjon.

Den nye indremisjonsforeningen fikk straks 20-30 medlemmer. Formann i den nystifta foreningen var smeden H. Fredriksen. Søkningen til møtene var god. De fikk oppslutning fra folk både i Bossekop, Øvre-Alta og Eiby. Sentralt i arbeidet den første tida var Fredriksen. Møtene ble vekselvis holdt hos madam Styff, på Bossekop Ungdomsløkale og i Alta kirke.

Normisjon 100 år i 2017

På denne tida fikk vi indremisjonsforeninger også andre steder i Alta. Eiby Indremisjonsforening ble stiftet påskeaften 1918. Det tegnet seg straks 33 medlemmer. Øvre-Alta fikk også sin egen forening med lærer Rusten som formann.

BEDEHUS

Umiddelbart etter starten av foreningen i Bossekop, begynte arbeidet med eget bedehus. I «For Fattig og Rik» av november 1917, kan vi se at Johan M. Wisløff igjen er på en stor og langvarig finnmarkstur. Han skriver:

« Deilig tur innover Alten. Præktig slædeføre 1. oktober. Klingende bjeller. Om aften flammende nordlys. Hovedmøtet var stevnet i Bossekop. Her har Kr. Nordsveen gjort et godt arbeide og vakt interesse for Guds ord. Før har der omtrent ingen samling vært om Guds Ord i Bossekop utenfor de ordinære gudstjenester. Nu var dette adskillig forandret og der var hos mange vakte en sterk trang etter fastere indremisjons-arbeide.

Etter konferanse med arbeidsutvalgets formand, kjøbmand Heitmann som bor i Kåfford, nær Bossekop, enedes vi om at søke bygge et forsamlingshus med bolig for en indremisionær. Stedet blir da et centrum for arbeidet i Alta. Bossekop ligger meget beileiligt til med forbindelser opover dalene og utover fjorden på begge sider. Der nedsettes en byggekomite med kirkesanger Rasmussen som formand, Heitmann som kasserer og dessuten bestående av brødrene Fredriksen, fruene Gamst og Styff samt frk. Kjeldsberg».

Wisløff gjør ingenting halvhjertet. I 1918 er han tilbake, men da sammen med sin formann som var Hallesby. Som resultat av

denne reisen, ble det igangsatt en landsomfattende innsamlingsaksjon som gikk ut på å reise bedehus i Bossekop, Hasvik og Kiberg.

Vi ser at Bossekop er prioritert. På innsamlingslistene finner vi navn fra Alta, Finnmark og resten av landet. Johan M. Wisløff skriver egenhendig i april 1918:

«Der er alt nu tegnet vel 3000 kroner til bedehus i Bossekop. Det er jo en pen sum, men vi trænger som I vil forstå meget mere».

I For Fattig og Rik ser vi at emissær Nordsveen reiser i Sør-Norge for å drive innsamling til Bossekop bedehus. 15. des. 1918 kunne kasserer Lauritz Heitmann oppsummere:

- *Det er kommet inn kr. 4616,16.*
- *Kjøbmand Diedrik Nielsen skjænket og tilskjøtet Landsindremisjonens hovedstyre gratis tomt for bedehuset på heldigt beliggende sted i Bossekop.*
- *Det mangler ca. 2000 kroner»*

Byggingen startet i 1919.

Bedehuset ble innviet 5. desember 1920.

Alta bedehus. Foto: Arkiv

4. Alta Indremisjon / Alta

I «For Fattig og Rik» sitt julenummer dette året finner vi følgende melding:

«Med stor glede vil vore indremissionsvenner høre at således er det andet av vore bedehus innviet ...».

«..foruten sal, kvindeforeningsrum og kjøkken i første etage inneholder huset en emisærbekvemmelighet i anden etage hvor Goversen nu flytter ind».

Dette første bedehuset i Bossekop ble reist på samme tomt i Bakkeveien som dagens bedehus står på. Tomta var den gangen meget sentral. Bakkeveien var da en hovedvei. En viktig brønn lå rett på nedsiden av vegen der bedehuset ligger.

At dette var en sentral tomt, viser det faktum at kongestøtta i sin tid ble reist på tomten. Støtta ble i 1972 flyttet til Haraldparken ved siden av Bossekop skole.

Bedehuset i Bakkeveien stod fram til krigen. Det ble brent høsten 1944.

Nytt hus ble bygget i 1950. Dette var det bedehuset flere av oss husker. Bedehuset fra 1950 var preget av gjenreisningstida. Både 1960- og 1970-årene var det planer om utvidelse og restaurering. På årsmøtet i 1970 fremmet styret en plan for utvidelse og modernisering hvor også barnehage inngikk i planen. Planen forutsatte en kostnad på kr 90 000. Det var så mange innvendinger i årsmøtet at planene ble lagt på is. Tanker og planer om restaurering og utvidelser var levende gjennom hele 70-tallet. Dette kulminerte i vedtak om utbygging i 1981. Utbyggingen startet samme året og ble sluttført i 1982. Bygget ble på ny innviet 20. okt. 1982.

Totale kostnader kom på ca. 1 million kroner. Før bygget stod ferdig var det samlet inn ca. kr 400 000. Det ble utført betydelig dugnadsarbeid. Fra nå av ble navnet endret fra Bossekop bedehus til Alta bedehus.

Alta Indremisjon og senere Alta Normisjon fikk ved dette bedehuset gode og tjenlige lokaler. Bygget er i stor grad uendret fra 1982 og fram til i dag. Foreningen har i dag ingen gjeld på huset.

Møte i Alta bedehus - Foto: Arild Klevberg

KRIG OG GJENREISING

Andre verdenskrig fikk store konsekvenser for indremisjonsarbeidet i Alta. Bedehuset ble nemlig rekvirert av tyskerne. Huset ble hovedkvarter for Gestapo i Alta. Møtene måtte stanse umiddelbart. Møtevirksomheten fortsatte imidlertid som husmøter i private hjem.

Bedehuset ble brent i likhet med den øvrige bebyggelsen. Dette skjedde høsten 1944. Gjenreisninga av indremisjonsarbeidet startet

Normisjon 100 år i 2017

tidlig etter krigen. I «For Fattig og Rik» av juli 1946, forteller Godtfred Govertsen:

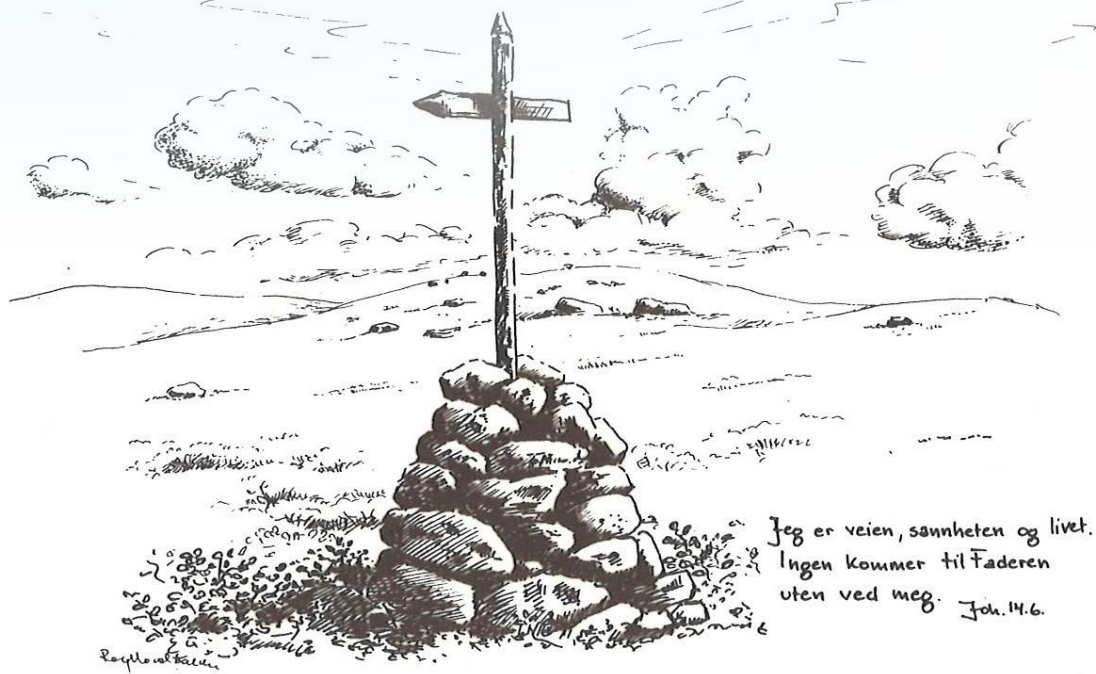
«I Bossekop ble vårt første heim. Nå stod det bare noen forbrente murer igjen. Det var svært å stå i ruinene etter vårt prektige bedehus, hvor jeg har hatt mye av mitt arbeid med glede og sorger ...

...Kristi himmelfartsdag i Alta kirke kommer jeg til å minnes. Jeg hadde ikke ventet mye folk, men ble gledelig overrasket. Alf Heitmann hadde vært oppe kvelden før og prøvd orgelet. Han fant en del som ikke hørte til instrumentet – noen gamle klær, kalosjer med mer. Da det ble fjernet, var orgelet ganske bra og vi hadde fin musikk ved formiddagsmøtet. Han er nå en mester til å behandle gamle instrumenter».

Tida umiddelbart etter krigen gikk selvsagt til å bygge opp hus, heim og nødvendige samfunnsinstitusjoner. Vi ser imidlertid at de tidligere finnmarksemissærene til Indremisjonen er tidlig tilbake. Govertsen kom tidlig i 1946. Det samme gjorde Petter J. Humstad, K.F. Knobloch, Lars Peder Olsen og Tormod Jensen.

I mangel på forsamlingshus, kjøpte Indremisjonen en «Finnmarksskøyte». Det var en skøyte på 35 fot som ble brukt i missjonsarbeidet. Arbeidet med å gjenreise bedehusene startet noe senere. Flere av dem ble reist i slutten av 1940-årene.

Tegning av: Roy Nordbakke

Jeg er veien, sannheten og livet.
Ingen kommer til Faderen
uten ved meg. Joh. 14.6.

4. Alta Indremisjon / Alta

VEKKINGSTIDER.

Indremisjonen står med sterke røtter i vekkel-
sesbevegelsen i Norge. Historien til Indremi-
sjonen er preget av både landsomfattende og
lokale vekkingstider.

Indremisjonsfolket er også trofast i evangeli-
seringsarbeidet i den vanlige hverdagen. Det
er nok dette siste som er hovedtradisjonen i
indremisjonsarbeidet. En og en vinnes for
Guds Rike! Imidlertid vil vi kort se på noen
perioder hvor det har vært vekkelser og forny-
else i Altasamfunnet.

Tiden før 1920

- har åpenbart vært en rik vekkingstid.

Vi ser at det ble stiftet en rekke indremisjons-
foreninger: Tverrelvdalen, Bossekop, Kåfjord,
Kvenvik og Eiby er nevnt i kildene. Videre ser
vi at antall medlemmer økte raskt: Eksempel-
vis kvinneforeningen i Bossekop, den økte fra
6 til 20 medlemmer i stiftelsesåret 1917.

Av lesning i «*For Fattig og Rik*» finner vi stadig
kunngjøringer om at Indremisjonen har tilsatt
nye arbeidere i Finnmark. Dette må bety
at arbeidet har hatt tilslutning både lokalt i
Finnmark og en god oppslutning på landsplan
til Wisløffs anmodning om innsats «*blant våre
landsmænd i Finnmarken*».

Vi registrerer også at interessen dabber noe
av utover 1920-årene. Det stiftes ikke samme
antall nye foreninger, og vi kan nok registrere
noe mer oppgitthet enn i tiåret fra 1910-20.

I sitt «Finnmarksbrev» av 8. februar 1931
forteller Elling Ellingsen om sitt første møte
med Alta og Bossekop:

*« Bossekop er et livlig sted. Det bor mellom
5-600 mennesker her. Det som alle er opp-
tatt med er skiferbrudd. Det er nokså meget
folk som ferdes her om dagene. Der er både*

*kirke og bedehus i Bossekop, og de ligger
like ved hinannen. Men interessen for Guds
Rikes sak er svært liten. Ildsjele blant dem
er gamle fru Styff».*

Høsten 1930

- er starten på en ny fase i Bossekop Indremisjon.
Den 16. oktober ankommer Elling Ellingsen
for å begynne som predikant på Bossekop
bedehus. Fra tiden i Alta skriver han flere
«Finnmarksbrev». Vi får således et godt bilde
av tiden på begynnelsen av 1930-tallet. Flere
av oss som fremdeles er aktive i Alta Normisjon
har dessuten hørt fra dem som levde på denne
tiden, en begeistret og respektfull omtale av
Ellingsen. Han var en meget aktiv forkynner
og evangelist. Han hadde god kontakt med
bygdas unge, og kunne ofte være med dem å
spille fotball ved siden av bedehuset. I de fem
årene han var i Alta, ble flokken på bedehuset
både større og mer aktiv både på bedehuset og
i lokalsamfunnet. Det er et bestemt inntrykk
at perioden 1930-40 var et av de beste tiårene
for Alta Indremisjon. Etter Ellingsen kom
emissærene Slynstad og Aksnes. Alle disse
bodde i leiligheten i bedehuset.

1967

- er også et merkeår for Indremisjonen i Alta.
Da opplevde vi at bedehuset var stappende
fullt uke etter uke. Mange «gav seg over til
Gud». Denne vekkelser satte dype spor i
foreningen, og gav tilvekst på nye og fornyelse
av flokken. Det var Martin Omdal som var
forkynner, og han stod sentralt i denne
vekkelsen.

Normisjon 100 år i 2017

ÅNDELIGE LEDERE.

Jeg har tidligere pekt på emissærer og forkynnere som kom utenfra. To sentrale personer er *Elling Ellingsen* og *Godfred Govertsen*. Imidlertid har jeg lyst til å trekke fram noen tidligere lokale ledere som har betydd mye for indremisjonsarbeidet i Alta. Ledere og forkynnere som lever i dag, får ettertiden vurdere. Det gjøres ikke her.

f.v. *Osvald Olsen, Jan Sivertsen, Halvar Haukland* og *Willy Gryting*. Foto: *Solveig Andersen*

Lauritz Heitmann (1872 – 1954)

- fra Kåfjord er tidligere omtalt. Han var en av indremisjonspionerene både lokalt og på kretsplan. Bonde og emissær *Laurits Mannsverk* fra Tverrelvdalen var også en av pionerne og som jeg tidligere har skrevet litt om.

Fra den eldre perioden er navn som *frk.Kjeldsberg, familien Fredriksen* og *madam Styff* svært sentrale.

I tiden etter krigen får vi viktige lokale ledere: *Anka Johansen, Astrid-* og *Leo Thomassen* og *Kitty-* og *Ernst Rasmussen*.

Fra perioden 1960 – 1980 kan flere nevnes:

Osvald Olsen (1913 – 1993)

Født i Kviby. I mange år hadde han sitt arbeid i Statens Vegvesen og bodde i Kviby. I denne perioden var han aktivt med i indremisjonsarbeidet lokalt og på kretsplan. I en årrekke var han kretsformann. I 1960-årene flyttet han til Alta og ble aktivt med i Alta Indremisjon. Osvald var en stillfaren, forsiktig og klok mann. Han hadde stor omsorg for sine medmennesker. Hans store styrke lå i den personlige samtalen og personlig sjelesorg. Derfor var det mange som fant vegen til hans lille hus på Aronnes, eller at han selv oppsøkte syke, gamle og ensomme enten hjemme eller på sykestua. Sykestuebetjeningen ringte liksom ofte til Osvald som til presten, da etter ønsker fra pasienter som ønsket personlige samtaler. Han var også gründeren, ildsjelen og drivkraften i etablering og drift av Solvang leirsted. Osvald fremstår som «Solvangs far».

Osvald Olsen og barn på Solvang
Foto: *Solveig Andersen*

4. Alta Indremisjon / Alta

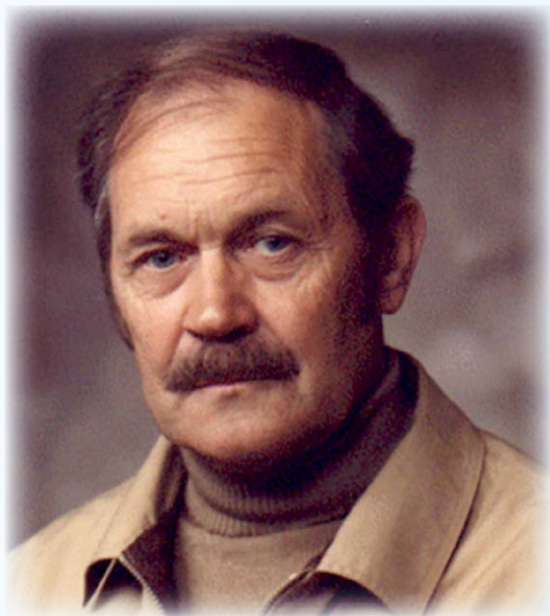
Asbjørn Olsen Foto: Privat

Asbjørn Olsen (1916 – 1990)

Ble født på Storekorsnes. Her drev han landhandel. Da folketallet gikk tilbake på Storekorsnes, var det ikke var rom for to butikker. Han flyttet derfor sin handelsvirksomhet til Alta på slutten av 1960-tallet. Asbjørn var i lange perioder kretsformann og leder for Alta Indremisjon. Han var trofast, stillfarende og stod for et trygt lederskap. Han døde i 1990.

Rasmus Driveklepp (1919 – 2009)

Rasmus kom til Alta som yrkesmilitær i Heimevernet. Han var født i Volda, men kom til Alta tidlig i sin yrkesmessige karriere. Han var en markert leder i altasamfunnet både som politiker, aktiv i menighetsliv og misjonsarbeid. Han var leder av Alta Indremisjon i to perioder på 1960- og 1970-tallet. Han ivret sterkt for å bygge barnehage med kristen formålsparagraf. I hans lederperiode var han en pådriver i arbeidet med å modernisere Bossekop bedehus ved å bygge en barnehage i tilknyt-

Rasmus Driveklepp Foto: Privat

ning til selve bedehuset. Dette prosjektet ble ikke realisert, men barnehagen ble senere bygget i nabolaget til bedehuset.

Solbjørg (1941 – 2012) og Jan (1932 – 2013)

Sivertsen var mer enn nære naboer til bedehuset. Bedehuset var deres andre hjem. Vi møtte dem jevnlig som deltakere i møtene. Solbjørg med sang, begge med frimodige vitnesbyrd og deltakelse i praktisk arbeid. Jan var også en ivrig talsmann for å møte våre medmennesker utenfor bedehuset. Med sitt frimodige kristne vitnesbyrd virket han vel så mye på Samvirke-kafeen i Bossekop som på bedehuset!

AKTIVITETER I ULIKE TIDSPERIODER.

Kvinneforening

- ble også stiftet i 1917.

Kvinneforeningen har vært en viktig del av indremisjonsarbeidet i største delen av disse hundre årene som ligger bak.

Normisjon 100 år i 2017

Solveig Andersen minnes kvinneforeningen slik:

«Kvinneforeningen har alltid vært en viktig del av indremisjonens arbeid i Alta.

Mange av indremisjonens mest trofaste medlemmer har vært knyttet til kvinneforeningen. I storparten av tiden har de også arbeidet for kretsen. Etter at ny-bedehuset ble tatt i bruk i 1982, har de bidratt til hurtig nedbetaling av gjelda på bedehuset. Kvinneforeningen har også vært en betydelig bidragsyter til Solvang ungdomssenter. Kvinneforeningen var et levende fellesskap hvor både den åndelige og den sosiale omsorgen ble ivaretatt. Ifølge protokollen har medlemmene bidratt med sang, andakt, servering og kollekt på alle møtene. I tillegg har de hatt besøk av mange predikanter og prester som har bidratt med andakt.

Den har vært i arbeid stort sett helt fram til mars 2007. Da forteller protokollen at foreningen ønskes oppløst. Det er få medlemmer og alder og helse krever sitt. Penge- ne som var på konto ble overført til Solvang ungdomssenter. De som undertegnet protokollen var Asbjørg Bakke, Alida Swan, Nina Haukland og Hilkka Hansen.»

Barne- og ungdomsarbeidet på bedehuset

Søndagsskole ble startet i 1921/22. Vi vet at frk. Kjeldsberg drev søndagsskole i en årrekke. I protokoller og kilder er søndagsskolen noe vanskelig å finne dokumentasjon på, derfor er det noe usikkert hvor stabil den var, og hvor lenge den ble opprettholdt. Noen hevder at det var søndagsskole til langt opp på 1970-tallet.

Gutteklubb ble drevet i Alta Indremisjon sin regi i mange år. Den startet tidlig på 1970-tallet og var i drift fram til ca 1990.

Ungdomsarbeid er lite beskrevet i den første tida. Vi vet at Ellingsen drev aktivt ungdomsarbeid i 1930-årene. Det er også i denne perioden at vi får en egen *ungdomsforening*.

Det er usikkert om denne var aktiv fram til krigen.

Imidlertid får vi 27/04 - 1965 en ny ungdomsforening knyttet til Indremisjonen og Bossekop bedehus. *Alta Kristelige ungdomsforening* var navnet. Den første leder var Birger Hansen. Denne ungdomsforeningen arbeidet aktivt i flere år, og med god oppslutning. Medlemsbok og protokoller dokumenterer dette. Beklageligvis oppstod det uenighet mellom ungdomsforeningen og styret til Alta Indremisjon.

Denne uenigheten, som etter hvert utviklet seg til en strid, hadde sin bakgrunn i ulikt syn på arbeidsform for et ungdomsarbeid. Det var også noen mindre formelle ting som ble diskutert. Striden kulminerte ved at det sittende styret for ungdomsforeningen la ned sine verv på årsmøte 2/12 - 1967. Resultatet ble et 2-delt ungdomsarbeid. Hovedtyngden fortsatte sitt arbeid i annet lokale under paraplyen til Ungdomsforbundet. Alta Indremisjon fortsatte i noen år med eget ungdomsarbeid, men slet betydelig med oppslutning.

Nødvendigheten av denne striden kan man nok ha ulike oppfatninger om, men resultatet er vanskelig å fornekte: Ungdomsarbeidet tilknyttet selve bedehuset fikk en knekk ved denne striden. Men samtidig må det framheves at i 1960-, 70- og 80-årene ble det realisert planer i Indremisjonens regi som har fått stor og strategisk betydning for kristent barne- og ungdomsarbeid i vår region: Alta folkehøgskole (Øytun) ble startet opp igjen i Alta etter flyttingen fra Havøysund, Solvang leirsted på

4. Alta Indremisjon / Alta

Formiddagstreffet på tur til Kventunet, Børselv 2014 Foto: Foto: Solveig Andersen

Transfarelv og IMI barnehage i Bakkeveien ble realiserte. Disse etableringene har vært, og er fortsatt, viktige redskaper for vårt barne- og ungdomsarbeid. De er viktige fordi vi gjennom disse når langt utover hva vi kan oppnå på bedehuset.

FRA 1982 OG TIL SLUTTEN PÅ 1990-TALLET: EN PERIODE MED STOR AKTIVITET.

I de først 20-årene etter at bedehuset ble restaurert og påbygget i 1982, opplevde Alta Indremisjon en periode med god oppslutning og mange aktiviteter. Kall det gjerne en glansperiode fra de siste 40-50 år. Jeg vil spesielt nevne aktive tiltak med barne- og ungdomsarbeid som:

- Gutteklubb.
- Turgruppe.
- Datagruppe.
- Korvettag (Øytun).
- Skolelaget og Ten Sing brukte bedehuset som sine møtelokaler fram til Nordlyskatedralen ble åpnet i 2013.

Alta Indremisjon Famileikor. (1994-2001)

Berit Michaelsen var i flere år sentral med famileikor. Hun skriver slik om dette:

«Arild Klevberg hadde en drøm om å starte famileikor på bedehuset. Høsten 1994 gikk drømmen i oppfyllelse. Familien Reiersølmoen kom flyttende til Alta. Kathrina Reiersølmoen og Arild Klevberg startet opp arbeidet. Det tok ikke lang tid før mange familier ble med. Famileikoret deltok på møter på bedehuset. De arrangerte konserter med Ivar Skippervold og Bjarte Leithaug. Høsten 1997 ble Berit Michaelsen med som dirigent. Koret fortsatte med å synge på bedehuset, i Alta kirke, på Museet og utendørs i Alta sentrum. Famileikoret var ofte på turer, blant annet til Korsfjorden. Sommeren 1998 deltok Famileikoret med en musikal på Generalforsamlingen til Normisjon i Tromsø. Famileikoret deltok også ved nedleggelsen av grunnsteinen for Nordlyskatedralen nyttårsaften 1999.

Normisjon 100 år i 2017

De framførte flere musikaler. Musikalen «Hotel de Tusen Stjerner» av Tore Thomasen ble framført i Kultursalen våren 2000. Sommeren 2001 flyttet familien Reiersølmoen og koret ble nedlagt».

Familiekoret innførte karneval på bedehuset på 90-tallet. Foto: Mette-Marit Sorem Granerud

Nytt familiekor i 2017.

I 2017 startet Eirin Sørhus med flere et nytt familiekor, Alta Familiekor. Dette koret har sine øvinger i Alta bedehus og har målsetting om å være et kor for flere menigheter i Alta.

ANDRE TREKK FRA DE SISTE 25 ÅRENE.

Søndagsmøtene

Møter på bedehuset søndag kveld er nok kjernen i Alta Normisjon sitt arbeid. Stort sett hver søndag kveld gjennom høst- og vårhalvåret har det vært møter. Disse blir organisert av styret og har ulike konkrete temaer for hvert halvår. Talere blir engasjerte og opplegget blir presentert i et eget semesterprogram. Dette faste programopplegget har vært gjennomført i alle fall fra bedehuset ble bygget ut tidlig på 1980-tallet.

Daværende styreleder, Torstein Heggheim, organiserte og strukturerte virksomheten på bedehuset.

De fleste søndagsmøtene er tradisjonelle bedehusmøter med taler, sang, vitnesbyrd og bønn. I den senere tid er det også gjennomført bønne- og delemøter hvor det ikke er noen fast taler.

Fra høsten 2015 inngikk Alta Normisjon og Alta Indremisjon et samarbeid om felles søndagsmøte en gang i måneden. Alta Indremisjon er den lokale forening av Indremisjonsforbundet. Dette har vært et samarbeid som begge parter synes er viktig og rett. Det fortsetter også i jubileumsåret.

Oppslutningen om søndagsmøtene varierer. Der kan variere fra et fåtall til opp mot 30 stk. Det må imidlertid sies at antallet har minket de siste årene.

Formiddagstreffet

- en sentral og viktig aktivitet på bedehuset. Det var distriktssekretær Einar Lindstrøm som startet dette arbeidet. Solveig Andersen har vært sentral tilrettelegger og pådriver av formiddagstreffene i mange år.

Hun skriver slik:

«Annenhver onsdag kl. 11.00-13.00 samles det ca. 20-30 personer på Bedehuset i Bakkeveien. Formiddagstreffet ble startet av Alta Indremisjon i 1974-75 og har hatt møter siden da. På midten av 1990-tallet ble arrangementet et felles tilbud mellom Alta menighet og Normisjon. Slik er det også i dag. De som har behov for det blir tilbudt skyss til treffene.

4. Alta Indremisjon / Alta

Dette er et viktig sosialt og kristent samlingspunkt. De som er hjemme om formiddagen og har interesse for det, møtes til sang, andakt, utlodning og stor lunsj og kaffepause.

Samtalen går lett og humoren sitter løst.

Her spørres det nytt og nyheter om stort og smått deles. Det er flest kvinner som kommer og de fleste er pensjonister. Gjestetalere har andakt og både prestene og representanter for de andre menighetene bidrar. Formiddagstreffet avslutter hver vår med en dagstur med buss til steder i nærområdet. Det er en hyggelig avslutning før sommerferien.

Møtene holdes i lillesalen på Bedehuset, men noen ganger må Storsalen også tas i bruk.»

Formiddagstreffet har besøk av ordfører Laila Davidsen og Gunnar Prestegård, 2012. Foto: Solveig Andersen

Ansvarsgrupper

Et av tiltakene som ble gjennomført tidlig på 1980-tallet, var opprettelse av de såkalte ansvarsgruppene. Styret delte medlemmene og andre interesserte i ansvarsgrupper. De fikk ansvaret for hver sin måned med blant annet:

- Gjennomføring av møter og aktiviteter fastlagt etter et halvårsprogram.
- Utføre alt praktisk arbeid på bedehuset som vask, renhold og rutinearbeid.

Gruppene fungerte i vel 20 år. Mange opplevde at disse gruppene var en god måte å organisere virksomheten på, samtidig som flere grupper fungerte som gode sosiale nettverk.

Styret vedtok så å avvikle denne ordningen tidlig på 2000-tallet. Begrunnelsen til styret var at disse gruppene var lite samlende, samtidig som noen grupper ble små og mye av arbeidet falt på et fåtall personer. Det er nok noe forskjellig syn på hvor heldig det var å avvikle denne organiseringen. Etter at disse gruppene ble avviklet, har styret hatt et større arbeid knyttet til organiseringen av virksomheten.

Fra emissær til fritidsforkynnere

Møtevirksomheten på bedehuset var i tidligere tider preget av at enten en forkynner eller fast ansatt bysekretær/arbeider var talere på møtene. Ofte organiserte de også møtene. Emissærer er historie. Senere fikk vi «distriktssekretærer» knyttet til arbeidet i Alta. Disse var fast ansatte medarbeidere tilsatt sentralt, men knyttet til Alta Indremisjon. I den anledning bygde foreningen egen «sekretærbolig» på bedehustomta. Denne ble bygget tidlig på 1970-tallet.

Ordningen med fast tilsatt medarbeider tilknyttet Alta Indremisjon ble avsluttet på 1990-tallet. Endringene de 2-3 siste tiårene, er at virksomheten på bedehuset organiseres og drives utelukkende med frivillig innsats. Flere av medlemmene våre brukes som talere på foreningens møter sammen med andre lokale krefter.

Forening eller forsamling?

En av de store og vanskelige problemstillingene som har vært drøftet og behandlet i Alta Indremisjon det siste tiåret, har vært om Alta Nor-

Normisjon 100 år i 2017

misjon skulle gå fra å være en forening til å bli en forsamling. Tradisjonelt har indremisjonsarbeidet vært drevet som en forening. Medlemmene hadde som regel et dobbelt medlemskap. De var medlemmer av Den norske kirke (DNK) og Indremisjonen samtidig. De gikk til gudstjeneste, deltok i menighetsråd og var aktive i kirkelig arbeid. Samtidig hadde de sin base på bedehuset med møtevirksomhet, barne- og ungdomsarbeid, kvinneforening m.m. Rundt tusenårsskiftet fikk vi en ny trend som også nådde Alta Normisjon. Enkelte medlemmer følte uro over den teologiske utviklingen i DNK og meldte seg ut. Andre kom fra de store byforsamlingene som f.eks. Storsalen i Oslo og IMI-kirken i Stavanger. De var vant med sakramentsforvaltning i sine forsamlinger, og etterlyste blant annet nattverd på bedehuset.

Denne utviklingen medførte drøftinger og behandlinger i styret og medlemsmøter i 2005 og 2006 for å styrke og fornye arbeidet på bedehuset. På styremøte 24.04.06 vedtok styret å engasjere Olav García de Presno i en 20 % deltidsstilling. Olav var en kjent prest og tidligere indremisjonsarbeider. Mest kjent er han for sitt arbeid i Storsalen i Oslo. Der ble han ansatt i 1989, og var hovedmannen bak

utviklingen av Storsalen fra indremisjonsforening til storbymenighet. Han forsterket ønsket i Alta Normisjon om å satse på forsamlingsstanken. Saken var oppe til behandling i årsmøtene både i 2008 og 2009. På årsmøtet 30.04.2009 vedtok møtet i sak 12 at

«årsmøtet går inn for at nattverd forvaltes på Alta bedehus. Årsmøtet ber styret arbeide videre med saken med sikte på en god ordning».

I samme møte under sak 13 ble gjort flg. vedtak:

«Årsmøtet er positivt innstilt på å gå fra forening til forsamling. Årsmøtet ber styret arbeide videre med å konkretisere hva dette innebærer».

Årsmøtevedtaket medførte utmeldinger fra sentrale personer i foreningen og menighetslivet. Arild Klevberg hadde vært en sentral leder av Alta Normisjon i denne prosessen. Han og familien flyttet det samme året fra Alta, og han fikk således ikke oppgaven med å gjennomføre årsmøtevedtakene. Det nye styret forsøkte, blant annet hadde de samtaler både med sentrale medlemmer, representanter for Alta menighet og kontakter mot hovedkontoret. Resultatet ble tilslutt at styret la dette på is. Oppsummering: I jubileumsåret 2017 er Alta Normisjon fremdeles en forening.

LOKALT ØKUMENISK SAMARBEID OG FORHOLD TIL ANDRE ARBEIDSLAG.

Det er Alta Normisjon som eier Alta bedehus. Man kan uttrykke det slik at Normisjon har «monopol» på bedehuset. I noen grad kan man si at det kanskje kan hindre andre lutherske organisasjoner i å etablere seg og få fotfeste i Alta. Noen steder kan dette være kilde til strid. Dette har vi i liten grad registrert i Alta.

Olav García de Presno på bedehusets talerstol.

Foto: Arild Klevberg

Samarbeid med andre arbeidslag vil jeg oppsummere slik:

1. Lutherske organisasjoner.

Historisk har Alta Indremisjon hatt et nært samarbeid med Samemisjonen og Santalmisjonen. Dette hadde sin årsak i at det var sentrale mennesker som hadde sin plass på Bossekop bedehus og som samtidig hadde sin tilhørighet i andre organisasjoner.

Typisk i så måte var Anna- (1897 – 1985) og Lars- (1896 – 1973) Østrem.

Lars var i en mannsalder knyttet til Samemisjonen, og begge var trofaste bedehusfolk.

Solveig Småvik (1912 – 2010) hadde på samme måte sin tilhørighet til både Indremisjonen og Santalmisjonen. Det samme gjaldt Thorbjørg Thomassen (1930 – 1990).

Både Misjonssambandet og Misjonsselskapet har hatt møter i Alta bedehus. Ofte er dette møter som arrangeres i samarbeid med Alta Normisjon.

Historisk har vi hatt to indremisjonsorganisasjoner i Norge. Vestlandske Indremisjonsforbund og Indremisjonsselskapet. Dagens navn er henholdsvis Indremisjonsforbundet (IMF) og Normisjon. Begge har i dag lokale foreninger i Alta. Normisjon med Alta Normisjon. IMF med Alta Indremisjon. Tradisjonelt har det vært lite samarbeid mellom disse to lokale foreningene. Dette endret seg i 2015. Nå har de to foreningene felles søndagsmøter en gang i måneden. Det er et samarbeid som er til velsignelse for bedehusmiljøet.

2. Fellesmøter.

I en årrekke har det lokalt vært et godt klima og samarbeid mellom ulike organisasjoner og kirkesamfunn i Alta.

Alta Normisjon legger vekt på delta i slike tiltak og arrangement.

- Felles møteaksjon.

En årlig evangelisk aksjon i regi av et samarbeid mellom våre pinsemenigheter, Frikirken, Alta menighet og Alta Normisjon.

- Bibeldagen står de samme menighetene og organisasjonene bak.

- Misjonsaksjonen er et årlig arrangement hvor Alta menighet, NMS, Lærernes Misjonsforbund (LMF) og Alta Normisjon deler på ansvaret.

3. Arbeidslag

- som jevnlig leier Alta bedehus, får man et forhold til. Jeg vil særlig trekke fram Den lutherske læstadianske menighet. Dette er en grein av Lyngenretningen som i en årrekke har leid bedehuset til sine samlinger. Vi er glade for at bedehuset også kan brukes til deres samlinger. Den læstadianske bevegelse er stor og betydelig i altasamfunnet.

FORHOLDET TIL DEN SENTRALE LEDELSE.

Det er interessant å vurdere kildene med hensyn til Indremisjonsselskapet og senere Normisjon sine engasjement i Finnmark. Det er helt klart at Johan M. Wisløffs store engasjement for Finnmark i perioden rundt 1915-1925 betydde svært mye. Indremisjonen satte inn store ressurser i sin satsing på forkynnere, reising av bedehus og engasjementet for å få

Normisjon 100 år i 2017

reist Øytun folkehøyskole. Skolen har i dag har navnet Alta Folkehøyskole og feirer også 100 år i 2017. I sannhet en byggende tid!

Det var ikke bare i starten Indremisjonen hadde en satsing i Finnmark. I 1932 finner vi i for Fattig og Rik et bilde av samtlige Finnmarksarbeidere tilknyttet Indremisjonen: Diakon Røen, Halfdan Hansen, Johan Vik, Daniel Lasen, Elling Ellingsen og Godtfred Govertsen. I alt 6 personer i forkynnergjerning i Finnmark!

Interessen og innsatsen fra Indremisjonsselskapet sentralt har i noen grad vært avhengig av «generalene» i Staffeldtsgata. Vi har nevnt Wisløff fra pionertiden. I den senere tid må vi også nevne Gunnar Prestegård. Han viste et betydelig engasjement for Finnmark.

Indremisjonsselskapet har fra starten av sett på Alta som et viktig senter for indremisjonsarbeidet i Finnmark. Derfor er de medeier i en viktig institusjon: Alta folkehøyskole. Normisjon eier også Solvang leirsted. Alta Normisjon eier og driver sin virksomhet fra Alta bedehus. I tillegg er Alta Normisjon stifter av stiftelsen IMI barnehage.

Normisjon har et brohode for sitt arbeid i Finnmark her i Alta. Vi synes at arven fra fortiden forplikter dagens sentrale ledelse i organisasjonen. De må se sitt ansvar og kall og sikre at indremisjonsarbeidet blir opprettholdt og styrket i brohodet Alta. Organisasjonen har i dag en deltidsstilling knyttet opp til barne- og ungdomsarbeidet på Solvang. Det er vi glade for!

Men Normisjon både sentralt, regionalt og lokalt, bør ha som målsetting å ha en fast ansatt i hel stilling i Alta. Det vil befeste og styrke Normisjon sitt brohode i Finnmark.

ALTA NORMISJON I DAG.

Indremisjonsselskapet/Normisjon har vært i Finnmark i over 100 år. Det ble etablert foreninger med virksomheter og forkynnelse over hele fylket. I løpet av de siste tiårene er alle foreninger med unntak av Alta Normisjon blitt borte. Bildet er stort sett likt for de fleste andre kristne organisasjoner.

Alta Normisjon har siden vi feiret 75-årsjubileet, fått halvert sitt medlemstall. Det må innrømmes at når de gamle trofaste bedehusvennene dør og blir borte, har vi bare i beskjeden grad lykkes med nyrekruttering.

Men fremdeles er foreningen godt organisert med et aktivt styre og trofaste medlemmer som deltar i foreningens ulike aktiviteter og oppdrag. Foreningen har god orden i sin økonomi og forvalter verdiene på en tilfredsstillende måte.

Foreningens viktigste oppdrag er imidlertid å nå ut med innbydelsen til tro på Jesus Kristus til alle altaværinger.

Det var våre naboer fra Kåfjord og Tverrelvdalen med Heitmann og Mannsverk som rundt 1920 hadde stor omsorg for at Bossekop skulle få sin forening og sitt bedehus.

La deres ord, holdning og gjerninger bli våre:

Kristus til våre naboer!

5 Hilsen fra biskop

Av: Olav Øygard - biskop

Gratulerer til frisk 100-årsjubilant!

Med glede og takknemlighet vil jeg gjerne hilse Alta Normisjon i forbindelse med 100-årsjubileet.

Alta Indremisjon, senere Alta Normisjon har vært, og er fortsatt, en viktig åndelig kraft i Altasamfunnet. Gjennom mange år har bedehuset i Bakkeveien vært et godt og viktig samlingssted.

Vår kirke er en folkekirke, og det innebærer at en stor andel av befolkningen er medlemmer i kirka. Slik er det også i Alta. Dersom en kirke skal kunne fungere som folkekirke, er den helt avhengig av grupper i menigheten som har et aktivt forhold til det å leve ut den kristne tro. I denne sammenhengen er Normisjon viktig, sammen med de andre kristne organisasjonene og den læstadianske bevegelsen.

Normisjon legger stor vekt på frivillighet, og de frivillige medarbeiderne i Normisjon er også gode medarbeidere i Alta menighet. Solvang leirsted er en svært viktig del av Normisjon sitt arbeid. Leirarbeidet der har hatt- og har stadig stor betydning for vår oppvoksende slekt. Dette gjelder både leirer som Normisjon arrangerer, men også andre leirer på Solvang, f.eks. konfirmantleirene.

De siste årene har Alta menighet vært med som arrangør av fellesmøtene i Alta. Alta Indremisjon/Normisjon har også vært en del av dette viktige samarbeidet. Det tok mange år før Alta menighet var villig til å delta i dette arbeidet, men vi kunne likevel si til hverandre

Foto: Nord-Hålogaland bispedømmeråd

at kirken var representert, idet Indremisjonen/ Normisjon var med. På denne måten har Normisjon bidratt til å styrke det felleskirkelige arbeidet i Alta

Flere steder i Norge har bedehusene valgt å ha egne gudstjenester samtidig som det er gudstjenester i kirkene. Alta Normisjon har valgt å slutte opp om gudstjenestelivet i kirken. Jeg vil berømme Alta Normisjon for dette valget.

Personlig har jeg mye å takke Alta Normisjon for. I beynnelsen av 80-tallet var jeg skoleungdomsprest i Finnmark, og hadde stor glede av samarbeid med «indremisjonsfolket». Som prest i Alta i godt over 20 år har jeg også sett verdien i Normisjon sitt arbeid.

Jeg ønsker Alta Normisjon Guds velsignelse i tider som kommer.

6. Hilsen fra ordfører

Av: Monica Nielsen - Ordfører Alta kommune

Gratulerer med 100 års jubileet!

Alta Normisjon har vært en aktiv organisasjon og forening i Altasamfunnets kristenliv i over 100 år. Det står det respekt av.

Med aktiviteten på bedehuset og i IMI-barnehage i Bakkeveien, på Solvang leirsted og som deleier i Alta folkehøgskole favner Alta Normisjon bredt og møter mennesker i alle aldre. Verdien av samhold og fellesskap står sentralt i organisasjonens virke og betyr mye for mange. Selv om mye har endret seg i løpet av de 100 årene Alta Normisjon har vært etablert i vår kommune er verdien av å ha møteplasser for de gode samtaler, for læring og for samhold den samme i dag som for 100 år siden.

Jeg ble kjent med Alta Normisjon allerede som barn og har gode minner fra søndagsskolen på bedehuset i Bakkeveien og husker godt stemplene og stjernene vi fikk for oppmøte. Som ungdomsskoleelev var jeg på utplassering i IMI barnehage.

Jeg ønsker å fremheve Normisjons engasjement for barnehageplasser. Organisasjonens barnehagedrift i IMI, i tidligere frikirken barnehage og de senere år også med uteavdelingen lokalisert på Øytun har bidratt positivt til det mangfoldet vi har av barnehageplasser i Alta.

Organisasjonen virke i Alta har betydd mye for mange, barn, unge og eldre. Folk fra andre steder i landet har fått mulighet til å bli kjent med Alta og Finnmark. Flere har blitt igjen i vår flotte landsdel. På denne måten er Alta Normisjon en av byggsteinene i utviklingen av Alta.

Monica Nielsen Foto: frikant.no

Bakkeveien, der barnehagen og bedehuset ligger, er historisk sett et viktig område for Bossekop, vannbrønnen lå der. Herfra ble det kjørt vann med hest og vogn til husene.

Bedehuset som sto ferdig i 1920 styrket den sentrale funksjon gamle Bossekop hadde. For meg er det ekstra stas at det var min tippoldefar Diedrik Nielsen som i 1919 ga tomte til Bossekop Indremisjon (som organisasjonen het da) og bidro til at organisasjonen har hatt en sentral og god plassering for sitt virke de siste 97 årene.

Fortsatt er bedehuset en viktig møteplass for hyggelige formiddagstreff som jeg ser frem til å besøke.

Lykke til med viktig arbeid i årene som kommer og de beste ønsker for markeringene i jubileumsåret.

7. Kunstverket på frontveggen

Av Ommund Heggheim

Foto: Idar Mikkelsen

KUNSTNER.

Kunstverket på frontveggen i storsalen i Alta Bedehus er laget av **Ole Eggan**. Han er fra Lysøysund i Bjugn kommune i Trøndelag. Ole er en kunstner som er mest kjent for sine materialbilder. Han har en omfattende produksjon med blant annet utsmykking av en rekke bedehus, kirker og forsamlingshus.

BAKGRUNN.

Alta bedehus ble omfattende restaurert og utvidet i 1981/82. Alta Indremisjon fikk et moderne bedehus med ny storsal - foreningens storstue, møte- og festsal. Det ble tidlig påpekt at salen manglet en kunstnerisk utsmykking. De første årene etter innvielsen var det en meget stram økonomi, hvor nedbetaling av lån var prioritert. Men i 1985 oppnevnte styret en utsmykkingskomite som startet arbeidet med utsmykking og finansiering. Komiteen kom tidlig på sporet av, og fikk kontakt med,

Ole Eggan. Noen av komiteens medlemmer kjente til hans arbeider. Komiteen fikk etter hvert en tett dialog med Ole om prosjektet. Komiteen ønsket en utsmykking på frontveggen rett bak talerstolen, og at utsmykkingen skulle inneholde et kors. Det var nemlig et lyskors på veggen i det gamle bedehuset (gitt av Martin Omdal etter vekkelsen i 1967), og det var flere av våre eldre medlemmer som etterlyste dette, eller et annet korssymbol.

Med bakgrunn i dette kom Ole i løpet av vinteren 1985/86 med en rekke utkast. I mai 1986 bestilte Alta Indremisjon det bildet som i dag henger på frontveggen.

Ole Eggan responderte straks og meddelte at han påtok seg oppdraget, og at han var både villig og interessert i å komme nordover for å montere kunstverket. Han- og hele familien kom sommeren 1986 for å montere kunstverket.

SYMBOLIKK I BILDET.

Jeg hadde anledning til å delta i monteringen av materialbildet. I den anledning fortalte Ole hvilken symbolikk han hadde lagt i bildet:

- Frontbildet er formet som deler av en båt. Vi ser klart stavnen og midtskipet til båten. Akterenden mangler. Dette er et oldkirkelig symbol på Jesu Kristi kirke. Vi har sett begynnelsen, vi står midt i båten, men enden er enda ikke kjent eller kommet. (Vi har samme symbolikken i Nordlyskatedralen Alta kirke, der Kristusfiguren står i en båt som mangler akterende).
- Båten har to hovedmotiv: Korset og graven.
- Symbolikken i korsdelen.
Under korset ser vi en vei som fører inn mot korset. Her får vi illustrert den brede og smale veg. Illustrasjonen er et bilde på det som Matteus sier i 7.14:
«Men trang er den porten og smal er den veien som fører til livet.»
Den som kommer inn gjennom porten og får øye på, og opplever, Betlehemsstjerna som vi ser i korset, får oppleve både lys, liv og større romslighet og fred i livet. Derfor utvider korset seg i Eggans tolkning. Korset har også en krans rundt seg. I etterfølgelsen av korset følger oppstandelsen. Farger og lys i kransen rundt korset, illustrerer oppstandelsesmorgenen. Nede ved korsfoten ser vi stiliserte blomster og vekster. Dette symboliserer Guds rikes vekst. Disse figurene kan også tolkes som mennesker som står nede ved korsfoten. Er det du eller jeg som står der, eller er det Jesu mor og noen av disiplene?
- Symbolikken i delen om graven.
Hovedsymbolikken her er selve graven. Vi ser den klart og tydelig. Vi vet fra evangeliene at en stein var veltet foran Jesu grav. Ole Eggan har tre steiner. Jeg har mange ganger stusset over valget av tre steiner i stedet for en. Jeg har tolket det slik at da Jesus stod opp, var det med slik kraft og velde at den ene store steinen ble delt i flere stykker.
Vi ser videre at under steinene, er det en bue som fører nedover. Jesus for ned til dødsriket, heter det i vår trosbekjennelse. Der er det tomt og ikke liv!
Over graven ser vi tauverk og en bue som peker oppover. Dette peker på Jesu oppstandelse og himmelfart.
Også ved graven finner vi noen stiliserte figurer. Igjen kan dette være av dobbel betydning: Blomster og vekster som symboliserer Guds rikes vekst. Men det kan også symbolisere mennesker.
Er det du eller jeg som står der, eller er det Maria Magdalena, Jesu mor eller Peter og Johannes?

Alta Indremisjon og senere Alta Normisjon er blitt glad i Ole Eggan sitt frontbilde. Noen kaller det en altertavle. Ole selv kalte det et materialbilde. Bilde er laget i naturlige materialer som furu, hampetau og steiner.

Med sine farger, materialvalg og komposisjon har Ole Eggan truffet med sitt motiv og laget et kunstverk som både passer veggen, rommet og vårt bedehus!

Vi takker!

8. Hilsen fra Alta folkehøgskole

Av: Helge Ludvigsen

Foto: Per Arne Askeland

Alta folkehøgskole startet opp i Havøysund i 1917 under navnet Øytun Kristelige Ungdomsskole. Senere ble navnet endret til Øytun Folkehøgskole, og fra desember 2016 heter skolen Alta Folkehøgskole. Skolen har i august 2017 markert 100 års jubileum med et 4 dagers arrangement på Øytun.

Helt fra oppstarten i Alta i 1969 har det vært et nært forhold mellom Alta folkehøgskole og Alta Normisjon. Uten å nevne navn, har det alltid vært ansatte som har stått sentralt i arbeidet på Alta bedehus. På ulike måter har flere ansatte vært engasjert innenfor sang, musikk, andakter og ikke minst i styreverv og ledelse.

Allerede i 1970 ble ideen født om en naturvernlinje på Øytun Folkehøgskole. Linje- og fagregisteret har variert med skiftende trender frem mot 1991, fra da har alle linjene på skolen vært friluftslivslinjer. Visjonen om undervisning under en åpen himmel hadde dermed slått rot både som faglig plattform og samtidig uttrykk for skolens kristne identitet.

Å legge om til en total friluftslivsskole måtte få bygningsmessige konsekvenser. Elevene hadde med seg utstyr og klær som krevde bedre fasiliteter. Et nytt internat sto ferdig i 2002, de øvrige internatene ble restaurert i 2004 og skolebygget sto nyrestaurert i 2008.

Det har i store deler av denne perioden vært stabilitet i personalet, og skolen har utviklet et stadig bedre samarbeid med Alta kommune og lokalsamfunnet.

Parallelt med samarbeid med bedehus og kirke har skolen også hatt sitt eget kristne ungdomsarbeid. Mange av elevene våre har erfaring fra kristent ungdomsarbeid der de kommer fra, og har bidratt aktivt i skolemiljøet og blant medelever. Folkehøgskolen som skoleslag er en viktig arena for utadrettet kristent ungdomsarbeid. Alta folkehøgskole ønsker også i fremtida å fortsette samarbeidet med Alta Normisjon.

**Alta folkehøgskole gratulerer
Alta Normisjon med jubileet.**

9. Hilsen fra stiftelsen IMI barnehage

Tekst: Gunnar Tangvik - styreleder
Foto: Anne-Karin Forsberg - styrer

Sentrale personer i Alta Indremisjon arbeidet hardt for å få etablert en privat barnehage i Alta med kristen formålsparagraf. Etter en lengre politisk tautrekking kunne IMI barnehage v/styrer Jorunn Nordbakke høsten 1981 ta i mot barna i den første private barnehagen i Alta kommune. Det var Indremisjonsselskapet sentralt som sto som eier, men innsamlingsarbeidet, dugnadsarbeidet og det politiske handverket var gjort lokalt.

I 1995 ønsket Indremisjonsselskapet å avvikle barnehagedriften ved sine to gjenværende barnehager, og Alta Indremisjon ble bedt om å overta. Etter et år med forhandlinger med kommunen om ny driftsavtale, etablerte Alta Indremisjon Stiftelsen IMI barnehage, med formål å drive barnehagen videre. Det er denne stiftelsen som fortsatt driver barnehagen, og Alta Normisjon oppnevner stiftelsens styre-medlemmer (utover ansattes representant).

Øytunbasen (Øvre Alta)

friluftrelatert tilbud har vist seg å fungere veldig godt.

15. august 2002 ble en ny merkedag for barnehagedrift i Alta. Da åpnet IMI barnehage den første friluftsbarnhageavdelingen i Finnmark. Den ble lokalisert til området ved IL Freas skihytte ved Øytun, og konseptet med et

Komsabasen (frikirka)

Fra 1. august 2011 overtok IMI barnehage driften av Frikirkas barnehage i kirkelokalene i Midtbakkveien, og med totalt 6 avdelinger og 94 plasspoeng er barnehagen nå den nest største i Alta kommune.

Gjennom de kristne samlingene i barnehagen er dette det største barnearbeidet som i dag drives i Alta Normisjon. Årlig inviteres også barn og foreldre fra barnehagen til middag på bedehuset for å bli litt kjent både med bedehuset og Normisjon

IMI barnehage i Bakkeveien.

**IMI barnehage takker for godt samarbeid
og ønsker Alta Normisjon til lykke med
100-årsjubileet!**

10. Hilsen fra Solvang ungdom

Av: Mette-Marit Søren Granerud
- Leder i Solvangstyret

Foto: Solveig Andersen

Leirvirksomhet er viktig når Normisjons historie skal fortelles. I Vest-Finnmark er Solvang leirsted fortsatt et godt arbeidsverktøy i misjonssammenheng. Det er 54 år siden misjonsfolket startet arbeidet med å finne et egnet sted for leirvirksomhet. I 1964 ble eiendommen «Elvesletten» på Transfarelvmoen kjøpt. Arbeidet med Solvang Ungdomssenter kunne nå starte opp. Den første internathytta stod ferdig fem år senere. Flere innsamlingsaksjoner i sør og nord stod bak finansieringa. Arbeidet kunne starte opp med første barneleir. Neste år ble en ny stor hytte ferdig. Hovedhus var neste etappe, under 125 kvm var kravet for å slippe å bygge bomberom. Tegninger fra andre leirsteder ble lånt. Arkitekt Bakke Eidså måtte tegne om flere ganger. Ønskene var mange: Dusj, garderober, møtesal, stue og kjøkken godkjent av helsemyndigheter. Prisen ble 150 000 kr. Osvald Olsen, Asbjørn Olsen og Egil Kampenes var pådrivere. Før bygget var ferdig ble det feiret St. Hans aften på Solvang. Protokollene forteller at i 1969 og 1970 var det 200 – 300 mennesker som deltok i denne feiringen.

Innvielse 17. juli i 1971 i midnattssol under Landsungdomsstevnet (LUS). Det var ca 500 mennesker tilstede. Musikklag, general-

sekretær Håkon E. Andersen, LUS, prost Syverstad og selsagt Solvangstyret var der. NRK gjorde opptak fra seremonien. Kr. 3 700,- kom inn i offer! Det skal noe til å matche det i dagens kroneverdi. Solvang har helt fra starten hatt en stor plass i misjonsfolkets hjerter.

Økonomien var- og er en utfordring. Løsningen i 1972 ble campingdrift. Campingene krevde servicehus. Det ble bygd i 1975 og kostet 26.000,- kr. Det kosta 2 kr å dusje den gang, og 30 kr å være på leir i to dager for barn, søskenmoderasjonen var på 5 kr. Fremdeles er det campingdrift og mange unge får god arbeidserfaring i løpet av sommermånedene.

Aktiviteten var allsidig. Julefest ble holdt 4. juledag – ja, den gang måtte det være to juletreffester for å få plass til alle. Hele Vest-Finnmark krets hadde støtteforeninger for Solvang, som i Havøysund – *den lille Solvanghjelper* og i Hasvik – *Solvangklubb*. Mange gaver er samlet inn av Finnmarksforeninger rundt om i Norges land. Det er en fantastisk historie om hvordan noen ønsket at Solvang skulle være et sted hvor barn og unge skulle bli kjent med Jesus. Vi drev med campingdrift, leir og bibelcamp – alt på en gang. Jeg husker godt at vi var ledere på leir

og samtidig tok imot campinggjester. De ble invitert inn på kveldsandakt, holdt av Magnar Trøen. Solvang var da som nå til mye glede og noen utfordringer. De som bygde Solvang var visjonære! Her var det rom for ulike arrangement. I 1974 var Solvang overnattingssted for NM på skøyter – full pensjon 100 kr pr. døgn. Egen husmor, Mary Andersen, sørget for godt vertskap.

Nye behov meldte seg stadig. Småhyttene ble bygd i 1977. Det gav utfordringer med vann og kloakk. I 1978 ble stedet koblet på offentlig vannverk. Bestyrerboligen stod ferdig i 1979. Det ble strømbokser, plen og utelys. Styreleder Jan Sivertsen sørget for asfaltering.

Solvang har blitt flittig brukt: kvinnehelg, inspirasjonshelg, menighetens misjonsdag, høstleir, vinterleir, juleverkstedleir, manns-helg, konfirmantleir, sommerleir, kanoleir og fotballeir. Leirene har hatt fokus på at det er plass til alle hos Kristus. Kvinnehelga som ble startet av Solveig Andersen med flere, har blitt arrangert hvert år siden 1971.

Det gamle servicebygget ble revet av et utålmodig Solvangstyre i 2003. Nytt servicehus sto ferdig i 2004, og endelig fikk Hilka Hanssen badstu på Solvang!

Vi mottok en arv etter Magnar Trøen som ble brukt til fire nye vinterisolerte hytter, bygd av Alta VGS. Styret organiserte dugnader

og arbeidet med vedlikehold, lekeplass, flere strømbokser, drenering, utebord, benker og grillplasser.

Hjemmeside, kontakt med lokalt reiseliv og medlemsskap i Norske Misjonshoteller stod også på agendaen.

Hundekjørere fra Finnmarksløpet er glade for å bo på Solvang. Skoleklasser og barnehager bruker gjerne stedet til sine turer. Mange hundre cruiseturister har store opplevelser når nordlyset danser på kveldshimmelen. Vi er med i «*TT-elvene grunneierlag*» fordi vi eier 150 meter strandlinje. Solvang spiller en viktig rolle i lokalsamfunnet.

Boligen ble pusset opp på dugnad, og har vært utleid i de siste 20 årene. De to gamle internat-hyttene var nedslitte. Høsten 2016 ble hyttene totalrenovert for ca 1,5 mill kroner. Aksjon «*Solvang i våre hjerter*» gjorde at mange gav tid og penger til prosjektet. En vannlekkasje i servicebygget førte til ny renovering våren 2017. Trofaste misjonsvenner og campinggjester pusset i sommer opp den gamle kioskhytta.

Det har vært et nært forhold mellom Alta Indremisjon/Normisjon og Solvang. Medlemmene i Alta Normisjon er trofaste Solvangvenner. Solvangstyret takker for arbeid, engasjement og penger til leirstedet vårt.

**Vi gratulerer hjerteligst
Alta Normisjon med sine 100 år!**

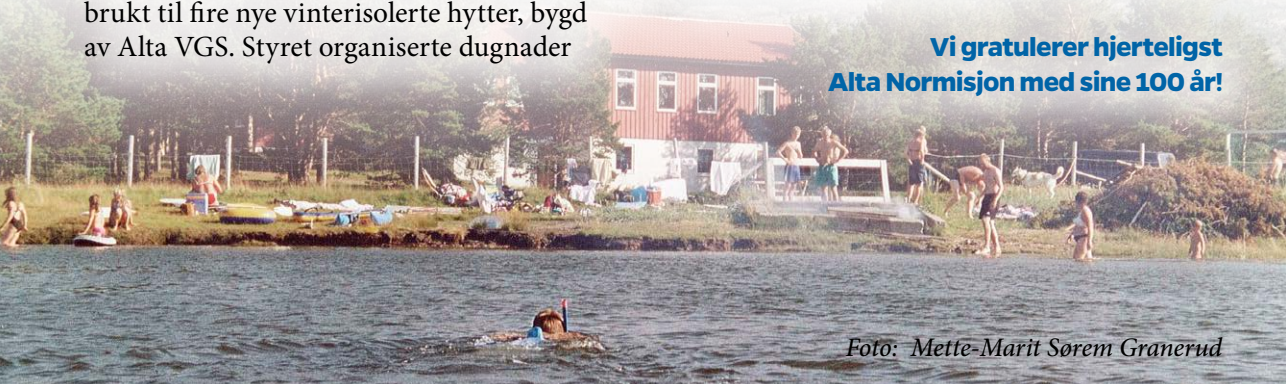

Foto: Mette-Marit Søren Granerud

11. Hilsen fra Willy Gryting

Av: Willy Gryting

Foto: Privat

Den beste tiden min i Finnmark

Jeg tror jeg kan si at den beste tiden min i Indremisjonen i Finnmark, var som distriktssekretær i Alta Indremisjon fra 1975-1980.

At jeg fikk denne stillingen, opplevde jeg nesten som et under. Jeg var vaktmester på Øytun folkehøyskole sammen med Kristen Tellefsen fra Lillesand. Da han sa opp etter ett år, lovte jeg rektor Kåre Skoglund at jeg skulle være ett år til. Men like etter fikk jeg spørsmålet om å overta som distriktssekretær i Alta Indremisjon. Det hadde jeg veldig lyst til, men følte meg likevel bundet av det jeg hadde lovt Skoglund. En morgen i min stille stund, opplevde jeg at Gud møtte meg så sterkt med ordene fra Jes. 45,2:

«Jeg vil gå frem foran deg, og bakker vil jeg jevne. Dører av kobber vil jeg sprengte, og bommer av jern vil jeg sønderhugge.»

Jeg visste på en måte at dette gjaldt denne fastlåste situasjonen for meg.

Samme sommeren møtte jeg kona til Alf Nygård på et stevne på skolen. Hun kunne fortelle at mannen hennes var blitt arbeidsledig på grunn av fiskerikrisen som var da. Det var som om jeg opplevde det klart: Her er den nye vaktmesteren. Og slik ble det etter noen måneder. Alf var en god vaktmester i mange år.

Grunnen til at jeg tenker tilbake på tiden i Alta Indremisjon som en god tid, kan ha mange årsaker, og jeg vil nevne noen.

Allerede mens jeg var på Øytun, var det mange av elevene som hadde møtt Jesusvekkelsen. Det satte sitt preg på miljøet. Mens jeg var i Alta fikk vi besøk av gode forkynnere. Blant

annet betydde Leonard Gudmundsen mye for meg og oss som familie. Hans nådeforkynnelse gav meg større frimodighet som kristen, likeledes de impulsene jeg fikk fra Ungdom i Oppdrag og Agapebevegelsen, som kom til Alta med team.

Mens jeg var i Alta Indremisjon, sendte også Indremisjonsselskapet et team til Alta som fikk stor betydning for arbeidet i foreningen. I en periode hadde vi evangeliseringskurs en gang i uka. En kveld med teori, og en kveld ute på husbesøk. Vi la også opp til at alle medlemmene i foreningen skulle få besøk hjemme. Alt dette gav meg frimodighet i arbeidet i Guds rike. Vi hadde eldretreff på bedehuset. Det hadde jeg overtatt ansvaret for etter Einar Lindstrøm. Dette var noen trivelige formiddager.

Og til slutt en ting til: Elin og jeg hadde tre barn da vi kom til Alta fra Øst-Finnmark. I Alta fikk vi vårt fjerde barn, Ingvild, for 40 år siden. Hun ble født på Alta sykestue, og jeg fikk være med på fødselen for første gang. For meg var det en stor opplevelse. Arbeidssituasjonen og lange avstander på Øst-Finnmark hadde gjort det umulig med de andre.

Selv om vi flyttet til Ål i Hallingdal i 1980, har Alta lagt mitt hjerte nær, og jeg har besøkt stedet nesten en gang i året.

Må Gud få velsigne Alta Normisjon rikt i årene som kommer.

12. Hilsen fra Elizabeth Roseveare

Av: Elizabeth Roseveare

Foto: Privat

Alta Normisjon

~ hva er vi og hva kan vi bli.

Som ny lærer ved Øytun folkehøgskole høsten 1979, ble jeg invitert av kolleger til å delta i det kristne fellesskapet på Alta Bedehus. For å kunne dele kristen tro med elevene, var det viktig å ha et sted å få inspirasjon og påfyll.

Indremisjon + Santalmisjon ble til Normisjon og forener perspektivet INN og UT: Inn til det kristne lokale fellesskapet og ut til folkeslagene. Dette er Guds hjerteslag, Guds plan og oppdrag som han inviterer oss inn i:

«Gå og gjør alle folkeslag til disipler.»

Vår visjon er derfor å bygge en disippelkultur etter modell av Jesus.

Levende kristne fellesskap vil stille spørsmålene:

- Er vi på rett vei i forhold til Guds plan?
- Har vi i Alta Normisjon vekst i vår forening, og er vi oppatt av å gjøre hverandre og nye mennesker til Jesu disipler?

I 2009 ble vi inviterte til å være med i undervisning om kirkevekst og menighetsutvikling. Først K-vekst (kirkevekst) v. Ommund Rolfsen der vi hadde spørreundersøkelse med analyse som ga oss en menighetsprofil å jobbe ut fra.

Dette åpnet våre øyne for hva vi trengte å jobbe med:

Nådegavebasert tjeneste og engasjert trosliv.
Vi ansatte Olav Garcia de Presno i prosent-

stilling som veileder. Han delte erfaringer fra arbeidet i Storsalen i Oslo og andre forsamlinger. Vi hentet inspirasjon fra Rich Warrens bok, *Måltrett menighet*. - En menighet vokser ut fra «av seg selv prinsipp»:

«Jeg plantet, Apollos vannet, men Gud ga vekst.» (1. Kor 3,6).

Hva sier Jesus om hvordan Gud bygger sitt rike, hvordan virker han i denne verden og hvordan kan vi samarbeide med han i denne tjenesten? Jesus ble levende, aktuell, utfordrende og fokus ble satt på hva han har gitt oss og hva vi er og har i stedet for å stresse med hva vi skal gjøre. Vi skal lytte til hva Gud sier og gå i gjerninger som Gud har lagt ferdige for oss.

Vi begynte med måltrettet forkynnelse ut fra sentrale tema om det å bygge opp det kristne fellesskapet vårt, vi blir kjent med den treenige Gud på en ny måte. Hva vil det si å være Jesu disippel? Vi satte fokus på nådegavebasert tjeneste der vi delte med hverandre og ble oppmerksomme på hverandres nådegaver og naturgaver. Vi la fokus på bønn – arrangerte bønnevandringer der vi konkret ba for lokalsamfunnet på ulike områder i Alta, vi jobbet med bønnene i Fadervår et helt år og vi hadde fokus på Jesu forkynnelse i Bergprekenen. Vi støtter og følger Normisjons menighetsbyggende prosjekt i Mali gjennom misjonær Karen Ekern, tidligere elev og lærer på Øytun folkehøgskole.

12. Hilsen fra Elizabeth Roseveare

Vi ble mer bevisste, vokste i troen og fikk mer frimodighet. Det ga ringvirkninger i våre liv, i familien, på arbeidsplassen, i menighet, nærmiljø og enda lenger utover. Vi var flere som ble trygge på å kunne lede møter, forkynne Guds ord og gjøre oppgaver som vi tidligere tenkte at vi ikke våget eller kunne gjøre. Vi fikk praktisere under trygge rammer i fellesskapet og kunne også være med å bidra i Alta menighet. Bibelgruppa som jeg var med i, var et sted vi kunne be konkret for hverandre og mennesker som hadde kommet i vår vei. Vi kunne dele sorger og gleder fra våre liv.

«Agenda 1 Nord-Norge» – et lærefellesskap med misjonalt fokus som vi deltok på i Tromsø, utfordret oss på Normisjons motto: *Elsket og sendt*. Vi er sammen med alle kristne i verden i bevegelse: OPP – INN – UT

- OPP til den treenige Gud,
- INN til det kristne fellesskapet og
- UT til verden.

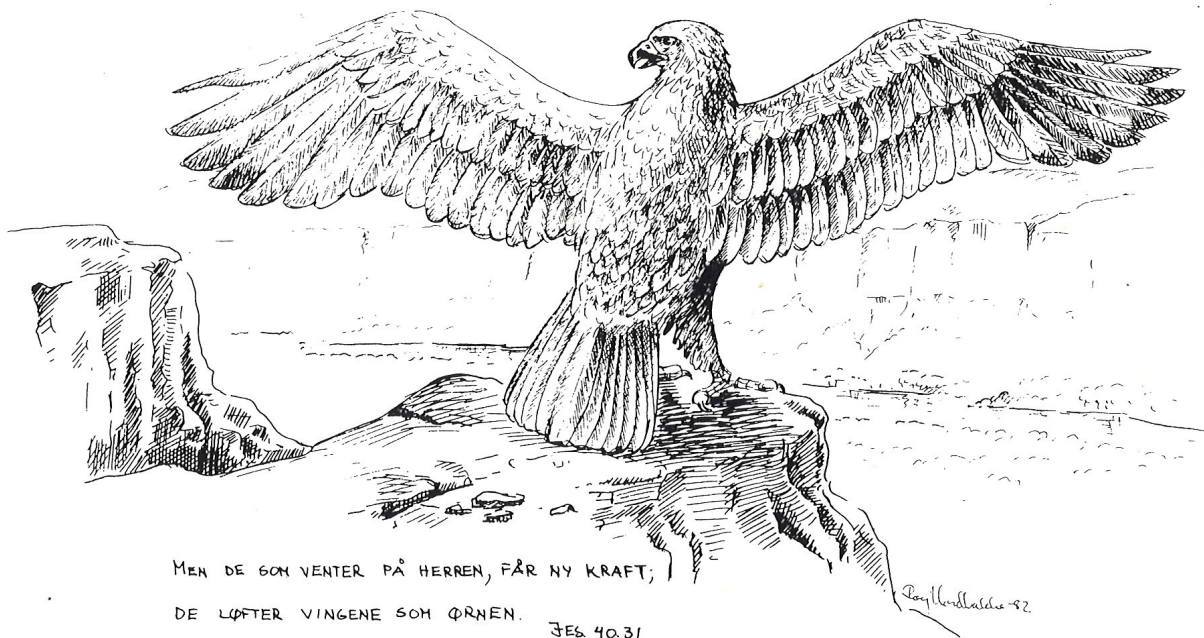
Det gir en retning å gå i hverdagen der vi kan speile Guds ansikt og invitere inn i et Gudsfellesskap.

Vi skal tenke stort om Alta Normisjon og ha fokus på å være i Guds plan. Jesus sier:

«Hvis dere blir i mitt ord, er dere virkelig mine disipler. Da skal dere kjenne sannheten, og sannheten skal gjøre dere fri.» (Joh 8,31-32).

Kjennetegnet på en disippel er en som hører Ordet og gjør etter det. Da kan vi stå støtt når livets mange utfordringer møter oss og være til hjelp for andre.

**Dette er vår utfordring:
Hør Ordet og praktiser det.**

13. Hilsen fra Ole Gunnar Sæbø

Av: Ole Gunnar Sæbø

Sekretær i Alta Indremisjon 1971-73.

Foto: Privat

*Kjære Alta Normisjon!
Gratulerer med 100 års-jubileet!*

Og takk for invitasjonen til å være med på feiringa den 11.-12.november!

Vi har vært i Alta både sommeren 2016, og denne sommeren. Den siste gangen var vi hele storfamilien, 16 personer, med barn, svigerbarn og barnebarn. De to eldste guttene våre ville gjerne se igjen hjemmet fra sine første leveår. Og dattera vår, Ingrid, ble født i Alta i jan. 1973, og døpt i Alta kirke i april den våren. Og hennes tre barn hadde også lyst til å se stedene der mamma hadde levd sine første måneder.

Vi voksne har gode minner fra den første tjenesten vi hadde, Åse som lærer på Øytun, og jeg som distrikts- og soldatsekretær i det som den gang het Indremisjonselskapet.

Mye er annerledes nå, og mange gode venner og medarbeidere fra den tiden er borte. Du verden så store forandringer det har blitt i det som nå er Alta by!

Men Ommund Heggheim tok oss med til bedehuset, så jeg fikk se igjen det også. Disse besøkene har vakt til live mange varierte minner. Jeg ser tilbake på Alta-årene med takknemlighet og glede. Etter fire år som lærer på bibelskolen i Staffeldtsgate, ble det prestetjeneste i tre stillinger, til pensjonistalderen brøt ut i 2009.

Foto: Privat

Det slår meg, ikke minst ved jubileumstider, at Gud er en trofast Herre, som:

«giver løfter, og holder ord».

Jeg ønsker dere et fint jubileum. Lykke til i arbeidet med å holde fram evangeliet uplettet og tydelig for folket vårt!

«Jesus Kristus er i går og i dag den samme, ja, til evig tid. (Hebr.13,8).»

Med hilsen også fra min Åse.

14. Glimt fra dagens medlemmer

Foto: Solveig Andersen

normisjon

...Hva nå?

Vi har spurt noen sentrale personer i Alta Normisjon om hva Normisjons arbeid betyr for dem i dag og hvilke forventninger de har til fremtiden.

**Anne Marie
Qvarme Oksavik (53)**

Alta Normisjon har vært familien min i nord, mitt andre hjem. Her kjenner jeg at jeg hører til og har et trygt og godt fellesskap. Her har jeg mange av mine venner og kjenner

på omsorg og her kjenner jeg på at jeg har et ansvar for å bidra til fellesskapet.

Jeg drømmer om et fellesskap der vi virkelig tar på alvor at Jesus er vår Herre og Mester. At vi lar hans nåde skylle over oss og bære oss. Et levende fellesskap der vi kan få hvile i og kjenne på at vi er Vår Fars elskede barn. Der vi kan få kjenne på at vi er elsket fordi vi er og ikke for alt det vi gjør. Et fellesskap der vi lytter til Herren og venter på Ham.

Jeg drømmer om et fellesskap der vi i større grad våger å ta våre nådegaver i bruk. Fordi vi kan bare gi videre det vi har fått. Far sa i Lukas 15:31: «*Barnet mitt! Du er alltid hos meg, og alt mitt er ditt.*» Jeg lengter etter at vi i større grad skjønner at vi har fått ALT i Ham. Det er ikke vårt eget vi skal gi videre. Et fellesskap der vi ser at vi er fullstendig avhengige av vår Herre og Mester.

Jeg drømmer om et fellesskap der vi ser og blir sett. Der vi er gode på å oppmuntre og støtte hverandre. Jeg drømmer om et fellesskap der vi lengter etter å være sammen og dele vitnesbyrdene med hverandre. Et fellesskap der vi ikke kan holde oss borte.

Jeg drømmer om at Bedehuset fylles igjen av både hjemmевærende og bortkomne sønner og døtre. For Far venter alltid på at vi skal være hos Ham og la oss bli elsket.

Per Johnny Vang (63):

Kirken er mitt åndelige hjem og indremisjonen er et nærmere og godt fellesskap. Flere som gikk på bedehuset er flyttet eller døde, det er et savn, men min plass er i dette fellesskapet.

Det er her jeg hører til. Jeg kommer og jeg vil være her! Det er flott med store arrangement, men nødvendig med de mindre og regelmessige møtene. Jeg savner at det er en pastor/forkynner tilknyttet Alta Normisjon.

Andrea Skjetne (32):

For meg betyr Normisjon fellesskap og misjon. Normisjon er veldig mye forskjellig – både her hjemme og i utlandet – og det er godt at det er plass til alt det. Men vi står likevel sammen om at målet alltid er at flere

skal få bli kjent med Jesus, elske ham, følge ham og leve livene sine for ham.

Jeg drømmer om at Alta Normisjon skal bli et sånt fellesskap som Jesus ber om i Johannes 17. At folk bare skal kjenne at vi er Jesu disipler når de møter normisjonsfamilien. Jeg drømmer om at Alta Normisjon skal stå sammen med de andre menighetene i byen og være den kroppen som Jesus vil være hode for – den kirka som går ut og velsigner Alta med å bringe Guds rike nært til alle menneskene i byen.

Kristine Daniloff (68)

Helt fra først gang som jeg ble med på bedehuset, har jeg opplevd at her er mitt åndelige hjem. Jeg ser på medlemmene som min store familie, og prøver selv å være noe for mange.

Her får jeg brukt min glede over å lese og formidle for dere. Jeg opplever å bli satt pris på. Å få være med på formiddagstreffet gir meg også glede.

Hva jeg tenker om framtida: Alta Normisjon vil bestå, for vi er mange som ber om det. Vi må jobbe mye med å bli mer synlige i byen, for på den måten å vise at vi jobber for at flere skal møte Jesus i hverdagen.

Våre aktiviteter for de små og for de eldre er det viktig at mange støtter opp om.

15. Alta Normisjon inn i nye

Av: Mette-Marit Sorem Granerud

Foto: Privat

Hva er viktig med en forening?

Og hvorfor jeg går på bedehuset fremdeles?

Mye har skjedd de siste 25 årene, siden vi skrev i det forrige jubileumsskriftet. Den gangen var jeg en aktiv småbarnsmor som bl.a. drev Minikorvettlag for barn fra fem år og oppover. Når det gjelder engasjementet mitt på bedehuset var det familiemøter, familiekor, leirarbeid, ten-in klubb, friluftsgruppe og skolelagsarbeid som fylte hverdagen. Dette var viktige arenaer for å gi troen videre til både egne og andres barn og unge.

Nå er vi ikke lenger den aktive barnefamilien. Vi er blitt godt voksne. Fortsatt er bedehuset i Bossekop et fast møtested, oftest søndag ettermiddag. Men også den lokale kirken er viktig for meg og for de fleste av dem som har bedehuset som åndelig hjem. Medlemmene i Alta Normisjon er viktige støttespillere i Alta menighet. Alta menighet hadde tidligere mye aktivitet på bedehuset, men dette ble naturlig nok flyttet til Nordlyskatedralen da den nye

hovedkirken stod ferdig i februar 2013.

Fellesskapet på bedehuset er viktig. Her har vi gode venner, vår Alta-familie. Her finnes et nettverk som vi kan regne med i hverdagens ulike utfordringer. Misjonsvennene har sett våre unger vokse opp og de bryr seg fortsatt om dem. Det er godt for ungene å ha noen som kjenner dem fra de var små når de er hjemme på besøk.

Mye av vårt liv er levd gjennom misjonsfellesskapet, aktiv deltakelse og ulike oppgaver. Vår tro har fått vokse, utvikle seg og blitt delt gjennom mange år. Her kan vi komme som vi er, og få være med i fellesskapet. Det er bruk for alle. Men det er plass til flere både på bedehuset, i trosfellesskapet og i «Alta-familien».

Et utvidet fellesskap ser jeg på som viktig for de neste 25 årene. Jeg tenker meg at bedehuset i Bossekop kan være et sted å møtes, også

utenom de faste foreningmøtene. (De tror jeg likevel det er viktig å fortsette med).

Men bedehuset og tomta har mye store potensiale. Det er i tiden å bygge leiligheter. Folk bor tettere. En idé jeg har tenkt mye på, er at tomta på baksida av bedehuset er godt egnet til å bygge leilighetsbygg. Tanken min er at en kan få kjøpe seg inn i et moderne leilighetsbygg. Foreningstilhørighet kan gjerne gi et fortrinn. Tomta er geografisk nært sentrum, turløypa i byen, kollektivtransport, Nordlyskatedralen og ulike aktiviteter. Bedehuset kan være et sted å møtes for de som bor i et slikt fellesskap.

Dette kan også gi mulighet for å inkludere andre. Her kan det eksempelvis være intimkonserter, foredrag, bokleseklubber.

Kjelleren kan utvikles til å bli ulike verksteder for de som bor i leilighetene bak.

De nye leilighetene tenker jeg må bli utformet som en C, med garasjer i underetasjen og heis opp. Jeg tenker at dette er et sted vi kan bo når vi engang vil selge eneboligen.

Samtidig ønsker jeg at bedehuset skal være åpent for barn, unge og voksne som kan bruke det til aktiviteter tilpasset tida vi lever i.

Disse tankene viser at jeg nok har endret meg, men at behovet for fellesskap fortsatt er til stede i en hverdag som ikke er fullt så travel som den var for 25 år siden.

Da gjenstår det å gratulere Alta Normisjon med jubileet og med håp om at Alta bedehus blir mye brukt i årene som kommer!

Julemessene på bedehuset var viktige både sosialt og økonomisk på 90- tallet. Foto: Arild Klevberg

*Hjertelig takk
til våre annonsører!*

TELEFON: 78 44 68 00 • POST@FAGTRYKKIDE.NO
WWW.FAGTRYKKIDE.NO

Elvestrand 70, 9514 Alta • Telefon 90 11 40 35
holmgrenbegravellesbyraa@gmail.com
www.holmgrenbegravellesbyra.no

Telefon 78 43 04 85

*- din forbindelse til
opplevelsene!*

Arctic Tours
www.arctictours.no

Gjør dine kjøp hos oss!

Gunnvald Nilsen

Tlf: 917 81 985 | mail:g-n-nil@online.no

SORRISNIVA
Alta, Norway

RAMBOLL

Tlf. 78 44 91 20 - Faks 78 44 91 30

www.kontoroggrafisk.no - Skoleveien 9, 9509 Alta

HARALD NILSEN AS
ENTREPRENØRFORRETNING

Besøksadresse: Thomasbakkveien 12, 9513 Alta
Telefon: 78 45 66 80. E-post: firmapost@hnas.no
www.hnas.no

**IMI
BARNEHAGE**

Gratulerer med dagen!
hilsen oss i

AKSIS

SERVICESENTERET - spør oss!

Alta Rådhus, postboks 1403, 9506 Alta
Tlf. 78 45 50 00/Faks 78 45 50 23
postmottak@alta.kommune.no
www.altakommune.no
Åpningstider: 08.00 - 16.00
(08.00 - 15.00)

Nordlysbyen Alta

T: 78 44 30 33
Løkkeveien 53
pb 1034, NO-9503 Alta

www.verte.no

Blomsterleverandør:

Elvebakken
Blomster

Altaveien 421, 9517 Alta
Telefon 78 43 18 55

alt bilglass og solfilm

**GLASS-
SERVICE**

Altaveien 355, 9515 ALTA - Telefon 78 43 01 46

Vi ber om velsignelse over
100-årsmarkeringen og
fremtiden for Alta Normisjon.

MVH
KILDEN og SAREPTA

SAREPTA
Interiørtekstil
PARKSENTERET - ALTA

Tlf. 78437911 | mail: post@sarepta.as | www.sarepta.as
facebook: www.facebook.com/sareptaalta

**Alta
Kraftlag**

Comfort Alta as

Best på vann - med trygghet, sikkerhet og kvalitet

Nordre Ringvei 29, 9511 Alta | Postboks 1004, 9503 Alta
Tlf. 78 44 07 07 | Mobil 901 39 003 | Fax 78 43 78 68
E-post: post@comfortalta.no | www.comfortalta.no

Stein Design

Skoleveien 2, 9510 Alta | www.steindesign.no | post@steindesign.no

Gravmonument

Med vår servicebil
kjører vi over hele
Finnmark

Gravstein på lager
fra kr 7.000,-

Velkommen til Stein Design | Rune 459 57 474 | Marit 915 57 572 (Samisktalende)

Sentrum Blomster
Alta as

AMFI Alta, Markedsgata 21-25, 9505 Alta
Telefon 78 44 43 08. Fax 78 44 43 08
E-post: sentrumblomster@sentrumblomster.no

Tabula gratulatoria

Kari Øyen Andersen
Eva og Lars Tjemsland
Angunn og Nils Håkon Urangsæter
Solveig Rognstad
Elin og Willy Gryting
Inger-Lise og Ommund Heggheim
Jan Henning Pettersen
Vigdis og Gunnar Tangvik
Berta Heitmann
Rigmor Åsrum Skille og Øystein Skille
Elizabeth Roseveare
Elisabeth og Torstein Heggheim
Berit og Bjørn Michaelsen
Berit og Fredrik Knobloch
Svanhild og Pål Sandnes
Eva K. Landmark og Geir B. Landmark
Tone Norvang Øygard og Olav Øygard
Ruth og Kåre Smeland
Kristine Daniloff
Solveig og Per Alf Andersen
Ragnhild og Tor Harald Rasmussen
Grete og Olav Tveiterås
Andrea Skjetne
Jan Erik Westen

Anne-Sofie Nilsen
Thorlaug Hågensen
Aina og Inge Hylde
Grete og Helge Ludvigsen
Hanne K. og Per Johnny Vang
Mette-Marit Sorem og Øivind Granerud
Bjørge og Knut Morten Gurandsrud
Anne-Lise og Harald Nyvoll
Nina og Halvar Haukland
Anne-Marie Q. og Øyvind Oksavik
Åse og Ole Gunnar Sæbø
Lillemor og Nils Toft
Britt Klevberg
Kirsti O. og Per Runar Berg
Liv og Arild Klevberg
Svanhild og Ottar Grimstad
Ingrid og Kåre Harila
Arja Sinikka Olsen og Odd Walter Olsen
Betania Alta
Alta LMF
Alta Frikirke
Kåre K. Kristensen AS
Pinsekirke Filadelfia Alta
Normisjon region Nord, v/ Børge Gullbekkhei

Styret i jubileumsåret:

f.v.:

Ommund Heggheim..... kasserer
Helge Ludvigsen..... styreleder
Solveig Rognstad..... 1. varamedlem
Andrea Skjetne..... styremedlem
Kristine Daniloff..... styremedlem
Anne-Marie Qvarme Oksavik..... styremedlem

Ikke tilstede da bildet ble tatt:

Hanne Vang..... 2. varamedlem
Eirin Sørhus..... 3. varamedlem

Styreledere de siste 50 årene:

Rasmus Driveklepp.....	1966-68
Osvald Olsen.....	1968-70
Rasmus Driveklepp.....	1970-72
Asbjørn Olsen.....	1972-74
Halvard Haukland.....	1974-75
Osvald Olsen.....	1975-77
Asbjørn Olsen.....	1977-80
Torstein Heggheim.....	1980-83
Ingrid Nordstrand.....	1983-84
Fredrik Knobloch.....	1984-85

Torstein Heggheim.....	1985-86
Mette-Marit S. Granerud.....	1986-90
Bente Myreng Kristensen.....	1990-91
Arild Johnsen (Klevberg).....	1991-94
Solveig Andersen.....	1994-95
Bente Myreng Kristensen.....	1995-96
Kathrina Reiersølmoen.....	1996-98
Solveig Rognstad.....	1998-02
Hanne Vang.....	2002-05
Liv Klevberg.....	2005-07
Arild Klevberg.....	2007-09
Elizabeth Roseveare.....	2009-13
Britt Klevberg.....	2013-15
Anne-Marie Qvarme Oksavik.....	2015-17
Helge Ludvigsen.....	2017-

Arbeidere tilknyttet Alta Indremisjon / Alta Normisjon de siste 50 årene:

Ole Gunnar Sæbø.....	1971-73
Einar M. Lindstrøm.....	1974-75
Willy Gryting.....	1975-80
Ole Jakob Stakkestad.....	1980-87
Jon Aarsland.....	1989-91
Eldrid Sørstrøm.....	1991-94
Solveig Andersen.....	1994-97

(Det var utlysninger av stillingen i samarbeid med skolelaget i 2004 uten at det resulterte i noen ansettelse).

Takk!

Alta Normisjon er avhengig av frivillighet, vilje til dugnad, evne til å ta medansvar og lyst til å yte.
Dette gjelder for alle oppgaver og ledd i vårt fellesskap.

Styret retter en hjertelig takk til våre medlemmer, våre slitere og alle våre venner for trofasthet og utholdenhet i tjenesten!

*Guds ord det er vårt arvegods,
det våre barns skal være!*

*Gud, gi oss i vår grav den ros,
vi holdt det høyt i ære!*

*Det er vår hjelp i nød,
vår trøst i liv og død.*

*O Gud, hvordan det går,
la dog mens verden står,
det i vår ætt nedarves.*

alta normisjon